

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 21

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 OKTOBER 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	1071
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	1073
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	1073
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	1076
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	1076
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1078
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	1079
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	1082
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1082
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	1084
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1086
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	1087
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	1087
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1090
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	1091
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	1092
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1093
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1100
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	1103
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	1105
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	1106
REGISTER	1110

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE, GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 74 van 17 september 1990 van de heer H. SUYKERBUYK

Artikel 84 van de bijzondere wet — Bekendmaking van Executieve-besluiten

De bekendmaking van de besluiten van de Executieve geschiedt overeenkomstig artikel 84 van de bijzondere wet.

Wil de geachte Minister in dat verband volgende vragen beantwoorden ?

1. Zijn met de besluiten van de Executieve ook de besluiten van de leden van de Executieve bedoeld ?
2. Op welke wijze kan de burger kennis krijgen van de inhoud van de besluiten, die gewoon vermeld worden in het Staatsblad omdat ze geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers ?
3. Wie beoordeelt er en op welke gronden of een bekendmaking geen openbaar nut heeft, waardoor van publikatie wordt afgezien ?

Antwoord

1. Wat de besluiten van de leden van de Executieve betreft is met betrekking tot de bekendmaking en vertaling in het Belgisch Staatsblad niets voorzien in de bijzondere wet. Ter zake dringt zich juridisch een onderscheid op tussen ministeriële besluiten die elke Gemeenschapsminister binnen zijn eigen sector kan nemen op grond van door de Executieve verleende delegatie en anderzijds ministeriële besluiten die de Gemeenschapsministers uitzonderlijk nemen op grond van hun eigen rechtstreekse bevoegdheden (op basis van rechtstreekse bevoegdheidstoeewijzing door de bijzondere wet of door een decreet).

a) In het eerste geval gaat het om besluiten die „in de plaats van” de Executieve worden genomen. Dergelijke delegatie van bevoegdheden door de Executieve houdt geen afstand van bevoegdheden in, zodat de Executieve in de gedelegeerde aangelegenheden steeds kan tussenkomen. Het is dus logisch dat dergelijk ministerieel besluit de voorschriften van vertaling en bekendmaking in het Staatsblad voor gelijkaardige besluiten van de Executieve volgt.

b) Daarentegen kan de wettelijke regeling voor de besluiten van de Executieve juridisch niet zomaar worden uitgebreid tot de ministeriële besluiten genomen op grond van eigen rechtstreekse bevoegdheden. Daar kan enkel toepassing gemaakt worden van het algemeen rechtsbeginsel dat algemeen bindende verordenende bepalingen aan de rechtssubjecten moeten bekend gemaakt worden (conferatur artikel 129 van de Grondwet en artikel 22 van de bijzondere wet). Dit veronderstelt een volledige publikatie in het Staatsblad. Daar het gaat om teksten die bij hypothese belang hebben voor de algemeenheid van de burgers van de Gemeenschap of het Gewest, kunnen zij van enig belang zijn voor de andere Gemeenschap of het andere Gewest en is een vertaling van het in extenso gepubliceerde besluit aangewezen. Besluiten van de Gemeenschapsministers die geen algemeen belang hebben, kunnen vrij al dan niet worden gepubliceerd en vertaald.

Om te vermijden dat men voortdurend een onderzoek naar de oorsprong van de bevoegdheden moet voeren, worden inzake de publikatie en de vertaling van deze categorie ministeriële besluiten, dezelfde regels gehanteerd als voor de besluiten van de Executieve en de bij delegatie genomen ministeriële besluiten.

De onderstaande tabel geeft een overzicht inzake bekendmaking en vertaling :

	Bekendmaking in Staatsblad	Vertaling in het Frans
Besluiten van de Executieve en besluiten der leden van de Executieve – van belang voor de algemeenheid van de burgers (voornamelijk verordenende bepalingen)	verplicht (in extenso)	verplicht
– zonder algemeen belang, met openbaar nut	verplicht (uittreksel/vermelding)	facultatief
– zonder openbaar nut	facultatief (uittreksel/vermelding)	facultatief

2. Het vrijgeven van afschriften van besluiten die enkel bij vermelding in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd, wordt overgelaten aan de appreciatie van de bevoegde Gemeenschapsminister.
3. De bevoegde Gemeenschapsminister beslist op basis van het voormelde of een besluit al dan niet moet worden bekendgemaakt.

Vraag nr. 75 van 21 september 1990 van de heer J. CUYVERS

Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter

Uit de VBO-mededelingen nummer 10, 1990, pagina 759-761 verneem ik dat de introductie van een bypass-

micro-oliefilter voor alle motoren en hydraulische systemen een reeks voordelen oplevert. De internationale praktijk leert dat de besparingen op de onderhoudskosten zo groot zijn dat de investering in het algemeen binnen het jaar wordt terug verdiend. Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalolie, die zoals de geachte Minister wel weet, heel wat milieuproblemen oplevert, in aanzienlijke mate beperkt. Deze ontlasting van het leefmilieu gaat gepaard met minder verbruik van schaarse aardolie en een vermindering van de invoerzijde op onze betalingsbalans.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen er zijn genomen en tegen welke datum om het motoren- en wagenpark en eventueel de grote hydraulische systemen met deze bypass-micro-oliefilter te doen uitrusten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Zonder een technisch waarde-oordeel over de door het geachte lid geciteerde bypass-micro-oliefilter te geven, kan ik het geachte lid meedelen dat overeenkomstig artikel 6, § 1, II, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, het Gewest bevoegd is voor de bescherming van het leefmilieu met inbegrip van de algemene en sectoriële normen, met eerbiediging van de algemene en sectoriële normen vastgesteld door de nationale overheid wanneer er geen Europese normen bestaan.

Volgens de mij beschikbare informatie maakt de genoemde toepassing van bedoelde oliefilter niet het voorwerp uit van een EG-verordening noch van een nationale norm.

Overeenkomstig het EEG-verdrag zijn de door het geachte lid geviseerde produkten onderworpen aan het vrij verkeer van goederen. Een doeltreffende oplossing is derhalve pas mogelijk wanneer produktnormen met het oog op de bescherming van het leefmilieu, gecoördineerd met de EG en ten minste met de nationale overheid, kunnen worden opgelegd.

Vraag nr. 76
van 24 september 1990
van de heer J. LOONES

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navoiging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)“.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijst ik het geachte lid naar het gecoördineerde antwoord dat ter zake door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, wordt verstrekt.

Vraag nr. 77
van 3 oktober 1990
van de heer J. VAN DER SANDE

Sabena tijdschrift — Niet vermelden van Mechelen

In het septembernummer 1990 van Sphere, het in-flight magazine van Sabena, werd een katern toegevoegd Flanders-The heart of Europe, wat een promotiedrukwerk voor Vlaanderen, vooral op technologisch gebied, is. Er is ook een kaartje van Vlaanderen afgebeeld met niet alleen de vermelding van de hoofdsteden van de Vlaamse provincies, maar met bovendien nog Kortrijk en Leuven. Mechelen echter, oude hoofdstad van de Nederlanden en zetel van de kardinaal-aartsbisschop, tevens primaat van België, ontbreekt.

Mag ik de geachte Minister vragen waarom deze belangrijke historische stad niet wordt vermeld en welke maatregelen er worden genomen om deze eventuele vergetelheid recht te trekken ?

Antwoord

Bij het opstellen van de door het geachte lid vermelde kaart werden geen bepaalde criteria aangehouden.

Daarom zal er, ter gelegenheid van een heruitgave of de editie van een gelijkaardige katern, extra aandacht worden besteed aan de geograafische kaarten en zal elke inconsequentie worden vermeden.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 65
van 29 augustus 1990
van de heer M. SCHOETERS

Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit

In uitvoering van het Vlaams regeerakkoord werd door de Vlaamse Executieve beslist tot de oprichting van de Vlaamse Havencommissie. De recente adviezen die door deze Commissie werden uitgebracht in de zeer moeilijke aanvangsfase van haar werkzaamheden, hebben aangetoond dat deze Commissie zeer goed werk kan leveren en een waardevol instrument is voor het uitstippelen van het Vlaams havenbeleid. De hierbij gehanteerde formule en de bekomen resultaten tonen aan dat de goede weg wordt bewandeld.

De reden waarom de Vlaamse overheid zo een commissie heeft opgericht, is te vinden in het grote sociaal-economisch belang dat aan het havengebeuren in Vlaanderen moet worden gehecht.

Afgaande op de maatgevende economische indicatoren en de invloed op onze maatschappij en het leefmilieu, is de ganse vervoersector in Vlaanderen nog van groter belang voor onze toekomst en onze welvaart. Onze ligging midden in een Europa in volle ontwikkeling is hier zeker niet vreemd aan. Vandaar dat het mij nuttig lijkt om op dezelfde basis als dit is gebeurd voor de Havencommissie, een Vlaamse Vervoercommissie op te richten die de vele problemen en verzuchtingen van de sector mits de nodige wetenschappelijke achtergrond, zou kunnen adviseren.

Zij zou in dit verband volgende ontwerpen moeten behandelen :

- het wegvervoer ;
- de binnenvaart ;
- het spoorvervoer ;
- het luchtvervoer ;
- het openbaar vervoer.

Hier wordt zowel over gewestelijke als nationale materies gehandeld. Nochtans zijn beide materies met elkaar verweven en is het niet meer dan normaal dat de Vlaamse Executieve over beide een gefundeerd advies kan bekomen van een onafhankelijke commissie, om op deze wijze gefundeerde adviezen te kunnen verstrekken aan de nationale overheid of om haar standpunt te kunnen overmaken.

Graag had ik vernomen of de geachte Minister mijn visie deelt en of de bereidheid bestaat zo'n Vlaamse Vervoercommissie op te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

De materie verkeer en vervoer behoort in eerste instantie niet tot mijn bevoegdheid. Nochtans ben ik uiteraard wel sterk geïnteresseerd in de sociale economische aspecten verbonden aan het ter zake gevoerde beleid.

De gedachte om, in navolging van hetgeen voor de havens gebeurd is, een Vlaamse Vervoerscommissie op te richten kan ik uit dien hoofde ondersteunen. Het komt mij immers voor dat in Vlaanderen de behoefte bestaat om enerzijds op een gestructureerde wijze en op een brede basis de vervoerproblematiek te onderzoeken en anderzijds de Executieve gefundeerde adviezen te verstrekken. Enkel een multidisciplinaire en nieuwe aanpak van het probleem kan tot doordachte en efficiënte oplossingen leiden.

Beleidsmatig wordt in het Vlaamse Gewest in deze richting gewerkt.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 215
van 29 augustus 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg van golfterreinen — Speculatief karakter en natuurverloedering

Volgens een studie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu dekt het huidig aantal van 28 golfterreinen ruimschoots de behoefte in Vlaanderen. Het is duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap de grondspeculanten niet in de hand kan noch mag werken.

De indruk wordt nu gewekt dat dit wel degelijk het geval zal zijn wanneer bijkomende golfterreinen worden vergund.

De gronden waarop deze nieuwe golfterreinen zullen worden vergund zouden hierdoor een meerwaarde krijgen.

Anderzijds zou de aanleg ervan voornamelijk geschieden in bestaande natuurgebieden wat leidt tot ernstige degradatie van natuurwaarden.

Is het meer aangewezen dat golfterreinen worden aangelegd op verlaten industriezones, oude stortplaatsen of verlaten landbouwgebieden, teneinde zelfs iedere indruk van grondspeculatie en natuurverloedering te vermijden ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag aangaande het speculatief karakter en de natuurverloedering in verband met de aanleg van golfterreinen heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Uit de Behoeftestudie golfterreinen voor Vlaanderen blijkt dat rekening houdende met de huidige ontwikkelingen ten opzichte van de participatie aan de golfsport er een additionele behoefte bestaat aan golfterreinen op langere termijn.

Binnen de studie werden verschillende modellen ontwikkeld waarbij rekening houdende met de specifieke ruimtelijke toestand binnen Vlaanderen (zeer grote versnippering van de ruimte in zijn totaliteit) werd geopteerd voor een spreiding rekening houdende met het stedelijk nederzettingspatroon.

Rekening houdende met de spreiding van de golfterreinen enerzijds en de versnippering van de ruimte anderzijds is het duidelijk dat 9-holes terreinen mede gelet op hun grotere invoegbaarheid, zich gemakkelijker inpassen in de randzones van de stedelijke nederzettingsstructuren, de zogenaamde schermerzones.

2. Ten behoeve van de vraagsteller en voor alle leden van de Vlaamse Raad wens ik duidelijk te stellen dat, noch ikzelf, als Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke ordening, noch de administratie een stelling innemen pro of contra de golf als dusdanig. Binnen het bestek van mijn bevoegdheid bestaat mijn opdracht erin binnen het gegeven van objectieve ruimtelijke planningsdoelstellingen en in het kader van de hedendaagse eco-planologische planningsprincipes met behulp van de planologische dienst in te spelen op de diverse ruimtelijke behoeften binnen verschillende tijdshorizonten.

Dat indachtig, werd binnen het behoeftemodel een prognose gemaakt steunende op de bevolkingsprognose van het Nationaal Instituut voor de Statistiek en mogelijke participatiecijfers. Deze participatiecijfers houden rekening met de resultaten van onderzoeken in het buitenland voor landen vergelijkbaar met België en dan meer specifiek met het Vlaamse landsgedeelte wat betreft bevolking, bevolkingssamenstelling, inkomens enzovoort, en zijn zeer realistisch.

De uitkomst van dit alles resulteert in een additionele behoefte op termijn terwijl binnen de studie duidelijk het indicatief karakter naar voor wordt gebracht.

In verband met de aanleg van golfterreinen in natuurgebieden moet ik het geachte lid verwijzen naar de door mij voorgestelde Beleidsnota Golfterreinen in Vlaanderen, door de Vlaamse Executieve in vergadering van 31 mei 1989 éénparig goedgekeurd, waaruit zal blijken dat zijn opmerking ongegrond is.

3. De vraag van het geachte lid, dat golfterreinen zouden kunnen worden aangelegd op verlaten industriezones, oude stortplaatsen en/of verlaten landbouwgebieden en dit om grondspeculatie en natuurverloedering te vermijden werd reeds een achttal jaren terug door de administratie in hun eerste nota beantwoord. Meer nog, de eerste studie maakte uitsluitend gebruik van dergelijke lokalisaties waarvan trouwens een aantal werden gerealiseerd, onder andere Ieper (stedelijk stortgebied) Genk, (stortplaats), Brasschaat (stedelijk stortgebied en woonuitbreidingszone).

De totaliteit van de studies in verband met golfterreinen wijzen op een objectieve toename van de golfsportparticipatie. Als gevolg van die toename ontstaat er bijgevolg een additionele ruimtelijke behoefte. Het is me dunkt, mijn taak in de eerste plaats de objectieve behoefte te onderzoeken om vervolgens en rekening houdende met mijn beleidsnota, met éénparigheid van stemmen goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, ten aanzien van de behoefte de inpasbaarheid te verzekeren. Hierbij wens ik nogmaals de aandacht te vestigen op het feit dat de additionele golfterreinen niet „moeten” worden aangelegd. De behoeftestudie en het spreidingsmodel hebben daarbij een eco-planologische indicatieve waarde.

Vraag nr. 216
van 29 augustus 1990
van de heer L. HANCKE

Woonuitbreidingsgebieden — Arrondissement Antwerpen

Kan de geachte Minister me een overzicht bezorgen voor het arrondissement Antwerpen van de in de afgelopen vijf jaar in uitvoering gestelde woonuitbreidingsgebieden ?

Kan hij bovendien vermelden op grond van welk plan van aanleg zulks telkens gebeurde ? Over hoeveel woningen ging het in ieder van deze woonuitbreidingsgebieden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 29 augustus 1990 heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat hieromtrent door mijn administratie geen gegevens worden bijgehouden.

Derhalve verkeer ik in de onmogelijkheid de door het geachte lid gevraagde gegevens te verstrekken.

Vraag nr. 219
van 17 september 1990
van de heer A. LARIDON

Koksijde — Bouw appartementencomplex op het terrein van kinderopvangcentrum Ster der Zee

Via de media verneem ik dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde gunstig advies uitbracht bij de AROL (Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu) over de bouw van een appartementencomplex op het terrein van het huidige kinderopvangcentrum Ster der Zee. Dit bericht heeft de bewoners van deze wijk, maar tevens heel Koksijde in zeer erge mate verrast en geschokt. Het feit dat het overgrote deel van de bevolking met deze gang van zaken niet kan akkoord gaan, heeft er toe geleid dat een actiecomité Ster der Zee werd opgericht. Dit actiecomité wil zich met klem verzetten tegen de volledige afbraak van Ster der Zee, inzonderheid de kapel en het te laten vervangen door een appartementencomplex.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of hij op de hoogte is van het bovenvermeld advies en het standpunt van AROL ter zake ;
2. of hij degelijk geïnformeerd is over de bijzondere eigenheid die de gebouwen van Ster der Zee en inzonderheid de kapel vormen en die een merkteken betekenen voor Sint-Idesbald en Koksijde ;
3. in bevestigend geval, welke maatregelen hij neemt om te verhinderen dat de realisatie van een gigantisch appartementencomplex (7 bouwlagen, 110 meter lang) op deze unieke plaats eens te meer zou bijdragen tot de verloedering van het kustland-schap ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 17 september 1990 heb ik de eer mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 222 van 17 september 1990 van de heer J. SLEECKX

Den Mockenberg te Tervuren — Moeilijkheden

Van verschillende zijden worden problemen gemeld in verband met het beheer van Den Mockenberg te Tervuren, gelegen tussen de Tervurenlaan, de Oppemstraat en de grens van Wezembeek-Oppem.

Het betreft de percelen 137n, 138b, 126b en 125b, eigendom van de Koninklijke Schenking.

De problemen die zich daar voordoen zijn het volstorven van de poelen, de houtroof, het storven, het aanleggen van wegen, parkeerplaatsen.. .

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen wat de doelstellingen van het bedrijfsplan van deze percelen zijn en of er wat aan deze problemen kan worden gedaan.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De percelen sectie K 137n, 138b, 126b en 125b, eigendom van de Koninklijke-Schenking, liggen volgens het gewestplan Leuven in het parkgebied.

Het is duidelijk dat slechts die werken en handelingen kunnen worden toegelaten, die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, de verfraaiing en/of aanleg van het park.

De bevoegde buitendienst van het Bestuur Ruimtelijke Ordening heeft op 26 september 1990 een onderzoek ter plaatse ingesteld. Op de vermelde percelen werden vijftien bomen afgezaagd en opgeruimd. Het gaat hier om bomen die door de winterstormen waren vernield.

Van het volstorven van poelen was evenmin sprake : hoogstens werden de gaten van de boomstronken terug opgevuld. Van aanleggen van wegen is evenmin sprake. De bestaande wegen werden onderhouden en werden zelfs niet voorzien van een nieuwe verharding. Van het aanleggen van parkeerplaatsen is evenmin sprake. Het gaat om hardgereden stroken grond aan de rand van het bos en zelfs niet op de aangeduide percelen.

Vraag nr. 233 van 24 september 1990 van de heer J. LOONES

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)”.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

J. LENSSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 74
van 6 september 1990
van de heer G. ANNEMANS

Videofilm homofiele jongeren — Medewerking Vlaams Ministerie voor Welzijn en Gezin

Volgens een niet-bevestigd persbericht zal het Vlaams Ministerie voor Welzijn en Gezin een videofilm maken om de vooroordelen en onbekendheid inzake de discriminatie van homo's en lesbiennes te verhelpen.

De bedoeling is hiervoor vanaf 16 jaar homofiele jongeren op te zoeken. De film is gericht op scholen, jeugdcentra en bijscholing van leerkrachten.

Wat is de doelstelling van het Ministerie voor de beeerde medewerking aan dit project en hoeveel overheidsgeld wordt hieraan besteed ?

Antwoord

De Federatie Werkgroepen Homofilie heeft bij de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn een aanvraag tot subsidie ingediend, voor de realisatie van een videofilm Jongeren en Homoseksualiteit.

Deze aanvraag wordt momenteel door de betrokken administratie onderzocht.

Vraag nr. 77
van 21 september 1990
van de heer J. CUYVERS

Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter

Uit de VBO-mededelingen nummer 10, 1990, pagina 759-761 verneem ik dat de introductie van een bypass-micro-oliefilter voor alle motoren en hydraulische systemen een reeks voordelen oplevert. De internationale praktijk leert dat de besparingen op de onderhoudskosten zo groot zijn dat de investering in het algemeen binnen het jaar wordt terug verdiend. Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalolie, die zoals de geachte Minister wel weet, heel wat milieuproblemen oplevert, in aanzienlijke mate beperkt. Deze ontlasting van het leefmilieu gaat gepaard met minder verbruik van schaarse aardolie en een vermindering van de invoerzijde op onze betalingsbalans.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen er zijn genomen en tegen welke datum om motoren- en wagenpark en eventueel de grote hydraulische systemen met deze bypass-micro-oliefilter te doen uitrusten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid te verwijzen naar de bevoegde nationale Minister en de Staatssecretaris voor Leefmilieu.

Vraag nr. 78
van 24 september 1990
van de heer J. LOONES

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)“.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

R. DEWULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 44
van 3 september 1990
van de heer A. LARIDON

GESCO-statuut — Toepassing nieuw GESCO-besluit

Kan de geachte Minister de vrees van het gemeenschappelijk vakbondsfront bevestigen als zou

1. het nieuwe GESCO-besluit geen einde stellen aan de tweederangsbehandeling van de tijdelijken en meer bepaald aan de situatie van de gesubsidieerde

contractuelen die werkzaam zijn in de zwakkere sectoren ;

2. slechts in theorie de GESCO's in het nieuwe GESCO-besluit hetzelfde loon ontvangen als hun collega's-vastbenoemden. In de praktijk vallen ze weliswaar volgens de programmawet van 22 december 1989 volledig onder de CAO's van het bedrijf, doch de loonsubsidie zou evenwel niet zijn gebaseerd op de geldende loonbarema's van de betreffende sector, maar wel op de barema's van de Vlaamse Gemeenschap die heel wat lager kunnen liggen. Zal de werkgever het verschil bijpassen of zal de GESCO-werknemer ondanks de wettelijke bescherming zich toch tevreden moeten stellen met het lagere GESCO-barema ;
3. het systeem van het nieuwe GESCO-besluit verplichtend kunnen worden opgelegd na een periode van vrijwillige toetreding ?

Mag ik van de geachte Minister verder vernemen hoe de specifieke problemen die zich in dit verband stellen voor de instellingen met zetel in Brussel en met Vlaanderen als werkgebied evenals voor de Brusselse instellingen zullen worden opgelost ?

Antwoord

1. Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat de invoering van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen wel degelijk een verbetering uitmaakt voor de betrokken werknemers die onder de voorwaarden van dit statuut zijn tewerkgesteld. Zij zijn immers tewerkgesteld met een volwaardige arbeidsovereenkomst, zodat van nepstatuten of van tweederangsbehandeling geen sprake meer is, ook niet voor de gesubsidieerde contractuelen in de zogenaamde zwakkere sectoren.
2. Volgens de programmawet van 22 december 1989 dient de aan de GESCO-toegekende bezoldiging gelijk te zijn aan de bezoldiging, verhogingen en toelagen die worden toegekend voor hetzelfde ambt of een overeenkomstig ambt in de instelling of vereniging.

De werkgever is dan ook verplicht het eventueel verschil bij te passen tussen het uitgekeerde premiebedrag dat voor de gesubsidieerde contractueel is vastgesteld op basis van het besluit van 14 februari 1990 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen, en de bezoldiging van de GESCO-werknemer, waarvan de bepalingen in de programmawet zijn opgenomen. De toepassing van deze beginselen worden getoetst op hun naleving door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) en de ter zake bevoegde inspecteurs. Tegen eventuele misbruiken wordt door de administratie opgetreden.

3. Wat betreft de vraag van het geachte lid naar het verplichtend karakter van de toetreding tot het stelsel der gesubsidieerde contractuelen, zijn de bepalingen op alle overeenkomsten, afgesloten vanaf 15 februari 1990, evenals op de vervangingsarbeidsovereenkomsten, afgesloten in het kader van overeenkomsten gesloten voor 15 februari 1990, van toepassing.

In het kader van het streven naar een uniformisering van de bestaande tewerkstellingsprogramma's, is het verder inderdaad de bedoeling om op termijn te komen tot één stelsel, met name het stelsel der gesubsidieerde contractuelen. Vooraleer tot deze stap kan worden overgegaan, dienen echter nog verdere besprekingen te worden gevoerd met de nationale overheid in het kader van de vermindering van de overgedragen RSZ-middelen ten gevolge van de vrijstelling van de patronale RSZ-bijdragen bij GESCO-tewerkstellingen. Ondertussen blijven de lopende projecten onder dezelfde vorm verder bestaan (bijvoorbeeld DAC).

Als antwoord op de laatste vraag van het geachte lid betreffende de Brusselse problematiek kan ik hem informeren dat het werkingsgebied als bevoegdheids criterium wordt gehanteerd, zodat er zich geen probleem stelt voor de instellingen met zetel in Brussel en Vlaanderen als werkingsgebied.

De instellingen gevestigd te Brussel en met Brussel als werkingsgebied, behoren tot de bevoegdheid van het Brusselse Gewest.

Vraag nr. 47 van 24 september 1990 van de heer J. LOONES

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)“.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 48
van 24 september 1990
van de heer J. GABRIELS

GESCO's in het onderwijs — Werkloosheidsregeling

Iemand wordt in het onderwijs voor een deeltijdse opdracht aangeworven als gesubsidieerde contractueel (GESCO). Tijdens de schoolverlofdagen worden uiteraard geen prestaties geleverd zodat voor deze periodes geen loon is verschuldigd door de inrichtende macht. Indien het betrokken personeelslid zijn rechten op werkloosheidsuitkeringen wil laten gelden, dient zijn werkgever telkens een ontslagformulier C 4 op te stellen, hetgeen eenodeloze administratieve rompslomp veroorzaakt.

Kan de geachte Minister de instructies aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) zodanig aanpassen dat dergelijke toestand wordt vermeden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de door hem gestelde problematiek inzake werkloosheidsreglementering behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
 NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 375
van 3 september 1990
van de heer A. SCHELLENS

Het domein Schulensmeer — Moeilijk toegankelijk voor niet-plaatselijke recreanten

Het domein Schulensmeer te Schulte is enkel toegankelijk gesteld voor voetgangers en fietsers, zodat alleen nog plaatselijke hengelaars en booteigenaars op dit domein van een recreatief vertoef kunnen genieten. Het merendeel van de parkings voor bezoekers met een persoonlijke wagen is bovendien op te verre afstand van het domein gelegen zodat hengelen en varen door niet-plaatselijke hengelaars een zware karwei wordt en/of voor niet-plaatselijke booteigenaars onmogelijk is geworden.

Bovendien zijn de nog bereikbare hengelplaatsen ingenomen door aangemeerde boten of ligt er vuilnis onder de waterspiegel. Uit de vaststellingen blijkt dat de niet-plaatselijke recreanten afkerig worden van dit domein.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of de verantwoordelijke administratie op de hoogte is van deze toestanden en welke maatregelen er zullen worden getroffen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de toegang tot het domein Schulensmeer te Schulte inderdaad derwijze opgericht is dat enkel voetgangers en fietsers het meer kunnen bereiken. De bedoeling hiervan is evenwel geenszins de niet-plaatselijke hengelaars en booteigenaars te ontmoedigen, maar eenieder die van een recreatief vertoef aan de boorden van het meer wenst te genieten, de waarborg te geven dat dit op een ongestoorde wijze kan gebeuren.

De drie aangelegde parkings staan overigens ter beschikking van zowel plaatselijke als niet-plaatselijke bezoekers. De afstand van deze parkings tot aan het meer is daarbij uiteraard voor iedereen dezelfde.

Niet-plaatselijke booteigenaars kunnen, voor zover zij tot de multisportclub willen toetreden, in de aanwezigeloodsen een bootplaats huren.

De vissers, die uiteraard over de nodige vergunning dienen te beschikken, leggen hun boten aan de noordzijde van het meer aan omdat op deze plaats de nodige infrastructuur voorhanden is om de boten te water te laten. Het vissen vanuit de boot gebeurt evenwel op het zuidelijk deel van het meer.

Het is hierbij onvermijdelijk dat de bootvissers bij het aanmeren aan de noordzijde, een bepaalde breedte van het meer innemen. Deze aangelegenheid behoort evenwel uitsluitend tot het domein van de vissersclub.

Betreffende de door het geachte lid gesignaleerde vuilnis kan ik hem meedelen dat de Intercommunale Schulensmeer (ISM) regelmatig deze vuilnis, achtergelaten door bezoekers op de parkings en rond het meer, opruimt. Op 27 oktober 1990 wordt door de vissers overigens een actie voorzien waarbij, met behulp van de ISM, alle vuil zal worden opgehaald. De ISM stelt voor deze actie boten ter beschikking om voornoemd vuil uit het meer weg te halen.

Uit onderhavig antwoord moge blijken dat de bevoegde administratie wel degelijk op de hoogte is van de situatie nabij het Schulensmeer, dat zij deze situatie nauwgezet volgt en dat de huidige gang van zaken, waarbij de adviescommissie Schulensmeer een belangrijke rol speelt in het besluitvormingsproces rond het domein, geen dringende wijzigingen vereist.

Vraag nr. 388
van 18 september 1990
van de heer L. PEETERS

Vlaams Brabant — Huisvuilverwerkings- en afvalstoffenproblematiek

Onlangs kreeg men een staaltje van hoe aalvlug een project werd doorgedrukt voor de bouw van een verbrandingsinstallatie voor Vlaams Brabant op de terreinen Westvaardijk-Tessenderlo Chemie te Grimbergen.

Achteraf, nadat het betrokken terrein omwille van de toxische ondergrond niet meer in aanmerking kon ko-

men, werd op een vergadering met de gemeentebesturen uit de regio ingestemd met het voorafgaandelijk opmaken van een milieueffectenrapport (MER) waarin de verschillende mogelijke vestigingsplaatsen in Vlaams Brabant zullen worden onderzocht.

Nu moeten we evenwel vaststellen dat er toch reeds opdracht is gegeven voor het opmaken van een **onteiningsdossier** Grimbergen-Westvaardijk-Fabricom, blijkbaar de nieuwe vestigingsplaats.

Gelijklopend hiermee zet de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) een ruime informatie- en inspraakronde op het getouw in verband met het afvalstoffenbeleid in Vlaanderen.

Kan de geachte Minister mij bijgevolg meedelen :

1. of het MER inderdaad voor de verschillende mogelijke vestigingsplaatsen zal worden opgemaakt ;
2. welke inspraakmogelijkheden de lokale besturen en bewoners zullen toelaten hun visie kenbaar te maken ;
3. binnen welke termijnen men dit wil of kan realiseren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

In het MER zullen ook de andere mogelijke vestigingsplaatsen worden onderzocht.

De lokale besturen zal ik — zoals beloofd — regelmatig informeren over de vooruitgang van het dossier.

De lokale besturen zelf, zijn de meest aangewezen besturen om de bevolking te informeren en om kennis te nemen van hun visie. Zij kunnen daartoe te allen tijde hoorzittingen organiseren. Ook het Afvalstoffenplan ligt ter consultatie op alle gemeentehuizen.

Via deze procedure kan iedereen inspraak bekomen.

Bovendien stel ik vast dat heelwat burgers mij rechtstreeks hun visie kenbaar maken. Wanneer de MER beschikbaar is zal deze uitvoerig aan de betrokkenen worden toegelicht.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 100 van 3 september 1990 van de heer A. LARIDON

Bibliotheekdecreet — Stand van zaken

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen hoe ver het staat met :

1. de uitvoering van het bibliotheekdecreet ;

2. de oprichting van het Nederlands Centrum voor Openbare Bibliotheken (NCOB) ?

Zou ik tevens mogen worden geïnformeerd over wat er uiteindelijk van de leetuurbegeleidingsorganisaties en de bibliotheekverenigingen zal worden ?

Antwoord

1. Op 1 januari 1990 beschikken nog 83 gemeenten niet over een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek. Volgens het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk moet elke gemeente uiterlijk op 1 januari 1995 beschikken over een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek.
2. Er is momenteel nog geen NCOB opgericht conform de bepalingen voorzien in artikel 2 paragraaf 2 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het openbaar bibliotheekwerk.

De bibliotheekverenigingen worden momenteel nog altijd gesubsidieerd op basis van het koninklijk besluit van 18 februari 1974 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige organisatie ter bevordering van de openbare leetuur- en bibliotheekvoorziening.

3. Tijdens de gesprekken die voorafgingen aan het tot stand komen van het protocol dat werd afgesloten tussen de vier grote fracties in de Vlaamse Raad, bleek dat op korte termijn geen duidelijkheid bestond over de taken en opdrachten van het NCOB en over de relatie van het NCOB ten opzichte van de leetuurbegeleidingsorganisaties.

Vraag nr. 102 van 17 september 1990 van de heer J. LOONES

Hotelwezen — Vergunningen

Met belangstelling las ik het september-oktober-nummer 1990 van het Informatieblad van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT).

Bladzijde 11 van dat nummer meldt dat de Vlaamse Executieve maatregelen neemt om de toekenning van de nieuwe vergunningen voor hotels tegen de einddatum van 6 juni 1991 vlot te laten verlopen.

Meer bepaald werd de overgangsperiode voor toekenning van de nieuwe vergunningen met één jaar tot 6 juni 1991 verlengd.

Anderzijds heeft de Vlaamse Executieve op 31 juli 1990 haar houding tegenover de logiesverstrekkende bedrijven die nog niet over nieuwe vergunningen beschikten, verstrakt. Hotels die op dat moment nog over een oude vergunning beschikten, verloren op 6 september hun classificatie. „De schulden zullen dan ook teruggevorderd worden”, zo meldt het artikel.

Graag stel ik volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Zijn deze maatregelen niet met elkaar in tegenspraak : enerzijds krijgt men tot 6 juni 1991 tijd om

een nieuwe vergunning te bekomen, anderzijds verloor een hotel met oude vergunning zijn classificatie op 6 september 1990 ?

2. „De schulden zullen dan ook teruggevorderd worden” : over welke schulden gaat het hier ? Waarom worden ze teruggevorderd ? Hoeveel hotels in Vlaanderen en Brussel vallen onder deze toepassing ? Kan een becijfering van die schulden worden gegeven ?

Antwoord

Als antwoord op de vragen van het geachte lid, kan ik het volgende meedelen.

1. Er is geen tegenspraak. De hotels vergund op de oude wetgeving behouden tijdens de overgangsfase een vergunning. Ze verliezen evenwel de eventuele classificatie. Deze maatregel is nodig om geen verwarring te krijgen wat de classificaties betreft, die dan enkel zou kunnen worden opgelost met een bij komende vermelding, zoals „NN”, hetgeen destijds in Frankrijk bestond.
2. In het Informatieblad van het VCGT sloop een hinderlijke zetfout. Schulden” moet zijn „schilden”. Op deze schilden wordt de classificatie vermeld (zie vraag 1). Deze fout valt onder de verantwoordelijkheid van de redactie van het Informatieblad.

Vraag nr. 103 van 17 september 1990 van de heer J. LOONES

VCGT — Belgische cultuur

In aansluiting met mijn vorige parlementaire vraag VCGT-Feest in België (VI. R., Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 20, 24 september 1990, bladzijde 1008), komt het mij na lezing van het september-oktober-nummer '90 van het Informatieblad van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme voor, dat bijkomende vraag ten gronde over de filosofie van het VCGT kan worden gesteld.

Zoals gesteld in nog een andere vraag staat ook dit nummer weer boordevol Belgicismen, die mij geenszins lijken te beantwoorden aan de nieuwe federale structuur van ons land. Ik verwijs naar het Belgium Tourist Office in New York onder de rubriek Organisatie, naar België viert hoogtijdagen in Japan onder de rubriek Promotie, naar Feest in België onder dezelfde rubriek.

Laatst genoemde bijdrage, op bladzijde 6, start met de zin „Vlamingen zijn geboren feestvierders. De Walen ook (zou er dan toch een Belgische Cultuur bestaan ?).”

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het zinnetje „De Walen ook, enzovoort” er zo maar is bijgesleurd om het (opgelegde ?) samenwerkingsverband tussen VCGT en OPT goed te praten.

Luidens het stichtingsdecreet heeft het VCGT tot doel de promotie van het Vlaams toeristisch produkt.

Graag dan ook volgende vragen.

1. Wat is het standpunt van de geachte Minister, als Voogdijminister van het VCGT, over geciteerde inleiding ?
2. Kan de geachte Minister mij voorbeelden geven van de „Belgische Cultuur” ?

Antwoord

Ik heb geen moeite met de geciteerde zin. Vlamingen en Franstaligen hebben elk een duidelijk onderscheiden culturele identiteit maar het ligt voor de hand dat zij ook een aantal vormen van cultuur gemeenschappelijk hebben. Na meer dan vijf eeuwen samenleven onder dezelfde regimes (sinds de Bourgondische tijd) zou dat moeilijk anders kunnen.

De voorbeelden zijn legio.

De aan Vlamingen en Walen gemeenschappelijke liefde voor eten en drinken (gastronomische cultuur, biertraditie), de gretigheid waarmee men feestviert en vasthoudt aan folkloristische tradities, de eigen wijze van wonen, van bouwen en ruimtelijke ordening en last but not least de houding tegenover gezag en overheid. Sociologen zouden wellicht nog meer voorbeelden kunnen citeren.

Een en ander maakt dat Vlamingen en Franstaligen, ondanks een van elkaar verschillende identiteit, samen toch een sociologische groep vormen die duidelijk onderscheiden is van de ons omringende volkeren.

Vraag nr. 104 van 17 september 1990 van de heer J. LOONES

Belgium Tourist Offices — Werking

Volgens het september-oktober-nummer van het Informatieblad van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme leveren de BTO's (Belgium Tourist Offices) in het buitenland schitterend werk.

Mag ik de geachte Minister om een antwoord verzoecken op volgende vragen in verband met de werking van de BTO's ?

1. Hoeveel BTO's telt ons land en waar zijn die gevestigd ?
2. Wat is het statuut van de BTO ? Wie oefent de voogdij over de BTO's uit : de centrale Regering of de Gemeenschappen ?
3. Door wie en met hoeveel middelen worden de BTO's gefinancierd ?
4. Hoeveel personeelsleden werken er in de BTO's en wat zijn de taalrol-verhoudingen ?
5. Hoe evolueert de geachte Minister de betekenis van de BTO's ten voordele van het Vlaams toeristisch produkt ?

Antwoord

1. Er zijn acht BTO's, in de steden Amsterdam, Düsseldorf, Parijs, Londen, Milaan, Kopenhagen (in-

clusief een vertegenwoordiger in Stockholm), New York en Tokyo.

2. De BTO's zijn gemeenschappelijke uitvoerende diensten van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) en van het Office de Promotion du Tourisme (OPT). Ze hebben geen eigen rechtspersoonlijkheid. De voogdij wordt uitgeoefend door de Gemeenschapsministers die de voogdij hebben over de genoemde organisaties, met andere woorden de Ministers bevoegd voor toerisme in de Vlaamse en in de Franse Gemeenschapsregering. Het zijn dus geen „Belgische” organisaties maar een samenwerkingsvorm van de beide Gemeenschappen.
3. De BTO's worden gefinancierd uit de werkingsbudgetten van het VCGT en van het OPT. Op de begroting 1990 van het VCGT is een bedrag van 52.916.000 frank ingeschreven als werkingsmiddelen voor de BTO's.
4. Op de acht BTO's samen werken er in totaal 50 personeelsleden. Van de personeelsleden van Belgische nationaliteit zijn er 13 Nederlandstaligen, 13 Franstaligen en 1 Duitstalige. De overige 23 zijn van buitenlandse nationaliteit. VCGT en OPT stellen elk hun eigen personeelsleden aan en bezoldigen ze. Elk personeelslid werkt echter voor het geheel.
5. De BTO's zijn de speerpunten van de Vlaamse toeristische promotie. Ze spelen een belangrijke rol bij de reclame, informatie en commercialisering van onze toeristische producten.

Vraag nr. 106
van 21 september 1990
van de heer G. ANNEMANS

College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Subsidies

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 82 van 20 juni 1990 (Vl. R., Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 18, 30 juli 1990, bladzijde 907) stelt de geachte Minister dat de VZW Coloriek geen subsidies ontving van de Vlaamse Gemeenschap.

Heeft de geachte Minister weet van de subsidie welke werd toegekend door het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest conform het college-besluit nummer 90/159 van 26 juli 1990 ?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat, wat betreft de in zijn vraag genoemde subsidie, inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 107
van 21 september 1990
van de heer M. DESUTTER

Nieuwe brandveiligheidsvoorschriften — Hotelpremie voor moderniseringswerken

Door de nieuwe brandveiligheidsvoorschriften zijn praktisch alle hotels gehouden tot moderniseringswerken.

Graag vernam ik :

1. hoeveel aanvragen er in de eerste zes maanden van het jaar 1990 werden ingediend voor een hotelpremie ;
2. voor welk bedrag ;
3. in welke mate de nodige middelen voorzien zijn om deze premieaanvragen te voldoen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat in de periode van 1 januari 1990 tot 30 juni 1990 door het Technisch Comité voor de Logiesverstrekkende Bedrijven 99 dossiers gunstig werden geadviseerd voor een totaal premiebedrag van 78.747.290 frank.

Op de begroting 1990 heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme een vastleggingskrediet van 59.000.000 frank voorzien.

Vraag nr. 108
van 24 september 1990
van de heer J. LOONES

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)“.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister'aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?

2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 49
van 31 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Wielervedstrijden — Minimumleeftijd

Op 1 maart 1984 werd in ons wiereiland het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 februari 1984 van kracht, tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden, al eerder drie keer gewijzigd bij de besluiten van 6 februari 1970, 14 februari 1974 en 17 juni 1981.

Artikel 10 § 1 van dat koninklijk besluit bepaalt dat jongeren die geen volle 15 jaar oud zijn, niet aan wielervedstrijden mogen deelnemen.

Door die maatregel zien een aantal organisatoren van wielervedstrijden al enkele jaren hun aantal deelnemers angstwekkend dalen. Zo bijvoorbeeld de organisatoren van het criterium van de Westhoek. Dat is een reeks van een 40-tal wielervedstrijden van 1 april tot begin oktober in de talrijke dorpen van de Westhoek. Tijdens het huidig seizoen 1990 nemen een 20-tal jonge renners, van 15 tot 17 jaar, aan het criterium deel.

Vóór de inwerkingtreding van het nieuwe besluit mocht de organisatie van het criterium zich telkens verheugen op de inschrijving van 30 tot 35 renners.

Organisatoren worden anderzijds ook geconfronteerd met de ietwat dalende populariteit van de wielersport. Beide redenen dragen ertoe bij dat de toekomst van het criterium van de Westhoek meer dan eens in vraag wordt gesteld.

Vandaar dat ik ten voordele van bepaalde organisaties zekere uitzonderingsmaatregelen op het koninklijk besluit van 15 februari 1984 durf bepleiten. Zo zou het mij billijk voorkomen dat 14-jarigen die 15 worden in de periode waarin een aaneengesloten reeks wedstrijden (geen eenmalige) plaatsvindt, onder welbepaalde nader te bepalen voorwaarden, wel aan die reeks mogen deelnemen.

Organisatoren wijzen er op dat er voor andere sporten (voetbal, judo, zwemmen enzovoort) geen minimumleeftijd is vastgesteld.

Anderzijds worden renners van 15, 16 en 17 jaar wel degelijk beschermd omdat zij maar aan één wedstrijd per twee opeenvolgende dagen mogen deelnemen met een maximum van twee wedstrijden per week.

Wat is het standpunt van de geachte Minister aangaande deze problematiek ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat voor de Vlaamse Gemeenschap de minimumleeftijd wordt geregeld door het decreet van 5 maart 1985 houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden.

Wijzigingen aan deze minimumleeftijd, die op 15 jaar is gesteld, behoren tot de bevoegdheden van de decreetgever, zijnde de Vlaamse Raad.

Graag wens ik het geachte lid er op te wijzen dat in het ontwerp van decreet met betrekking tot de medische verantwoorde sportbeoefening een legaal kader wordt geschapen om aan die problemen, indien opportuun, een oplossing te geven.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 128
van 5 april 1990
van de heer A. LARIDON

ARGO-decreet — Pedagogische colleges

Artikel 9, § 2 van het ARGO-decreet bepaalt :

„Onder pedagogisch college wordt begrepen : de vergadering van de verkozen leden van het onderwijzend personeel van een onderwijsinstelling ressorterend onder de schoolraad, met dien verstande dat het aantal leden van de pedagogische colleges van de schoolraad ten minste het dubbele moet zijn van het aantal te coöpteren leden. De Centrale Raad bepaalt de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van dit pedagogisch college.”

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of dit aantal het dubbel moet zijn per school, of in totaal over alle scholen samen die ressorteren onder één schoolraad ;
- hoe de term „onderwijzend personeel” in artikel 9 moet worden begrepen ;
- of het hier enkel gaat over personeelsleden die effectief lesgeven of ook over de personeelsleden die een meer algemene functie hebben, zoals werkmeester, onderdirecteur, studiemeester, beheerder,... ?

Aanvullend antwoord

Aansluitend op de vraag van het geachte lid (Vl. R., Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 15, 11 juni 1990, bladzijde 771) wens ik volgende verduidelijking te geven over het begrip onderwijzend personeel.

Krachtens de toelichting van de Regering bij het artikel 17 van de Grondwet dient onder het begrip personeelsleden begrepen al de categorieën van personeelsleden uit het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra : zowel het bestuurs- en onderwijzend personeel, het hulpopvoedend personeel en het administratief personeel (zie het regeerakkoord van 2 mei 1988, bladzijde 59).

Anderzijds is er in het kader van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs in het artikel 9 § 2 sprake van onderwijzend personeel.

Luidens deze paragraaf dient onder pedagogisch college worden begrepen : de vergadering van de verkozen leden van het onderwijzend personeel van een onderwijsinstelling ressorterend onder de schoolraad.

Dit wordt in de memorie van toelichting (Parl. St., Vl. R., stuk 161 (1988-1989) — Nr. 1, blz. 5) verduidelijkt : „Het pedagogisch college wordt gevormd door de leerkrachten verkozen door het geheel van het onderwijzend personeel van de schoolinrichting”.

Voor de toepassing van deze bepaling van het ARGO-decreet dient het begrip onderwijzend personeel dan ook te worden geïntegreerd conform aan wat onderwijzend personeel wordt begrepen in de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de onderwijsinstellingen.

Deze verduidelijking uit de memorie van toelichting toont daarenboven aan dat in dit college enkel de leerkrachten van de onderwijsinstelling kunnen zetelen en dat zij de enigen zijn die in dit college stemgerechtigd zijn. Men moet dus als leerkracht, *sensu stricto* aanwezig zijn in de onderwijsinstelling.

Wanneer het instellingshoofd uit hoofde van zijn ambt in dit college zetelt dan betekent dit niet dat hij stemgerechtigd is.

Dit is inzonderheid van belang bij de coöptatie van de leden voor de schoolraden en raden van bestuur. Alhoewel het noch decretaal, noch reglementair wordt voorgeschreven meen ik dat uit de geest van het decreet voortvloeit dat het instellingshoofd de vergadering moet verlaten op het ogenblik dat dit college overgaat tot de coöptatie van de leden van de schoolraden en raden van bestuur.

Op deze wijze wordt rekening gehouden met de geest van artikel 9 van het bijzonder decreet. Dit artikel voorziet immers in de vertegenwoordiging van de leerkrachten en in de aanwezigheid van de instellingshoofden in de schoolraden.

Beide groepen vormen een afzonderlijk onderdeel in de samenstelling van deze raden.

Mocht men de instellingshoofden, al was het maar in een beperkte mate, inspraak verlenen bij de coöptatie uit de pedagogische colleges dan zou onvoldoende rekening zijn gehouden met de wil van de decreetgever.

**Vraag nr. 232
van 16 augustus 1990
van mevrouw N. MAES****Secundair kunstonderwijs — Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten**

In antwoord op mijn vraag nummer 167 van 4 mei 1990 meldt de geachte Minister dat het toegelaten is dat in sommige inrichtingen voor kunstonderwijs met beperkt leerplan door de inrichtende machten nog een bijkomend inschrijvingsgeld wordt gevraagd.

Ik zou de geachte Gemeenschapsminister willen vragen of dit niet strijdig is met de Europese richtlijnen inzake niet-discriminatie binnen de Europese Gemeenschap.

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee dat, voor zover een inrichtende macht van een onderwijsinstelling geen onderscheid maakt tussen Belgische leerlingen enerzijds, en leerlingen van andere landen van de Europese Gemeenschap anderzijds, het vragen van een bijkomend inschrijvingsgeld door de inrichtende machten van kunstschoolen, die een deel-tijds kunstonderwijs organiseren, niet in strijd is met de vigerende richtlijnen van de Europese Gemeenschap inzake niet-discriminatie van buitenlandse leerlingen uit de EEG-landen.

**Vraag nr. 248
van 24 september 1990
van de heer J. LOONES****Fusiegemeenten — Benaming**

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)”.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn' diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, namens de Vlaamse Executieve, een antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGHEDE
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 112
van 17 september 1990
van de heer A. DE BEUL

Sociale dienst Vlaamse Gemeenschap— Niet-uitnodigen van de voorzitter

Een werkgroep ad hoc houdt zich bezig met de hervorming van de sociale dienst binnen de Vlaamse Gemeenschap, die na de herstructurering van de Vlaamse administratie moet functioneren.

Deze werkgroep is een interkabinettenwerkgroep waaraan de huidige sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap niet deelneemt, noch om advies wordt gevraagd.

De voorzitter van de sociale dienst van het Ministerie van Onderwijs neemt evenwel deel aan de vergaderingen van de werkgroep ad hoc.

Waarom wordt de voorzitter van de sociale dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die door de Vlaamse Executieve werd opgericht, niet op die vergaderingen uitgenodigd, noch om advies gevraagd? Hij wordt zelfs niet ingelicht over de toekomstige werking van de nieuwe sociale dienst en over de wijze waarop de huidige sociale dienst moet worden opgeheven.

Dit is toch van groot belang voor de overdracht van goederen, secretariaat en geldmiddelen, actief en zelfs passief, nog te vereffenen betalingen, . . . door de huidige sociale dienst aan de nieuwe.

Antwoord

Een interkabinettenwerkgroep heeft een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de oprichting van een nieuwe sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap voorbereid. Ieder lid van de Executieve werd uitgenodigd om een vertegenwoordiger aan te duiden voor deze interkabinettenwerkgroep.

De Gemeenschapsminister van onderwijs heeft ter zake de voorzitter van de sociale dienst van het Ministerie van Onderwijs als zijn vertegenwoordiger aangeduid. Deze persoon heeft aldus aan de vergaderingen van de interkabinettenwerkgroep deelgenomen in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en niet in de hoedanig-

heid van voorzitter van de sociale dienst van het Ministerie van Onderwijs.

De voorzitter van de sociale dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is wel degelijk persoonlijk gecontacteerd geweest door mijn kabinet omtrent de voorstellen van de nieuwe sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

Het ontwerp-besluit is thans voor advies overgemaakt aan de Raad van State na syndicaal onderhandeld te zijn geweest.

Van zodra het ontwerp-besluit in de definitieve vorm zal kunnen worden voorgelegd, zal een aanvang kunnen worden gemaakt met de opstarting en overdracht. Daarbij zal uiteraard worden samengewerkt met de verschillende sociale diensten die thans opereren voor het personeel dat gerechtigd zal zijn op de voordelen van de nieuwe sociale dienst.

Vraag nr. 113
van 17 september 1990
van de heer A. DE BEUL

Sportdag — Ongelijke behandeling van personeel

De VZW Sociale Dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap richtte dit jaar een sportdag in voor het personeel.

Nadien organiseerde de VZW Kunst en Vrije Tijd, een personeelskring van de Ministerie van Onderwijs, eveneens een sportdag.

De VZW Sociale Dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liet haar sportdag plaatsvinden op een zaterdag omdat de Sociale Dienst bij vorige manifestaties geen dienstvrijstelling voor het deelnemend personeel verkreeg op een werkdag.

Voor de sportdag van de VZW Kunst en Vrije Tijd, die op een donderdag plaatsvindt, wordt evenwel 1 dag dienstvrijstelling toegestaan.

De mededeling van deze sportdag gebeurt zelfs onder handtekening van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt op briefpapier van zijn kabinet.

Waarom dit verschil van behandeling van het personeel?

De VZW Kunst en Vrije Tijd is geen VZW van de Vlaamse Gemeenschap en slechts in haar vorm een personeelskring.

Doet de geachte Gemeenschapsminister geen afbreuk aan de werking van de officiële en door de Executieve erkende VZW Sociale Dienst, die functioneert onder zijn verantwoordelijkheid?

Antwoord

Ik verzeker het geachte lid dat ik in geen geval een verschil wens in behandeling van beide initiatieven. Alleen vernam ik het initiatief van de Sociale Dienst via het personeelsblad De Goedendag waar een verslag was opgenomen van de voorbije activiteit.

Het geachte lid zal begrijpen dat ik slechts op vragen kan ingaan die worden gesteld.

Vraag nr. 116
van 21 september 1990
van de heer J. CUYVERS

Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter

Uit de VBO-mededelingen nummer 10, 1990, pagina 759-761 verneem ik dat de introductie van een bypass-micro-oliefilter voor alle motoren en hydraulische systemen een reeks voordelen oplevert. De internationale praktijk leert dat de besparingen op de onderhoudskosten zo groot zijn dat de investering in het algemeen binnen het jaar wordt terug verdiend. Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalolie, die zoals de geachte Minister wel weet, heel wat milieuproblemen oplevert, in aanzienlijke mate beperkt. Deze ontlasting van het leefmilieu gaat gepaard met minder verbruik van schaarse aardolie en een vermindering van de invoerzijde op onze betalingsbalans.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen er zijn genomen en tegen welke datum om motoren- en wagenpark en eventueel de grote hydraulische systemen met deze bypass-micro-oliefilter te doen uitrusten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Alhoewel de lokale besturen en het openbaar ambt in Vlaanderen, die tot mijn bevoegdheid behoren, in de figuurlijke betekenis als motoren en hydraulische systemen van onze gemeenschap kunnen worden gedefinieerd, lijkt mij hun uitrusting met bypass-micro-oliefilters niet opportuun, noch technisch haalbaar.

Inzake de eventueel te nemen maatregelen met betrekking tot de uitrusting van motoren en hydraulische systemen met voornoemde filters, in materiële betekenis, verwijs ik het geachte lid naar de bevoegde nationale Minister van Verkeerswezen en de Staatssecretaris voor Leefmilieu.

Vraag nr. 117, 76, 67, 233, 78, 47, 392, 108, 53, 248, 267
van 24 september 1990
van de heer J. LOONES

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Fusiegemeenten — Benaming

In de brochure De Belgische Postnummers, beveelt de geachte Minister van PTT bij voorkeur het gebruik van de benaming van de vroegere gemeenten aan om aldus het werk van de post vlotter te laten verlopen.

Zelf wil ik daar aan toevoegen dat deze aanbeveling navolging verdient omwille van respect voor de namen van de vroegere gemeenten.

Met de aanbeveling wordt bedoeld dat een zending met bestemming Eggewaartskapelle niet vermeldt „8630 Veurne”, maar wel „8630 Eggewaartskapelle” of minstens „8630 Eggewaartskapelle (Veurne)“.

Nog, dat men zendingen voor de deelgemeente Booischoot van Heist-op-den-Berg niet stuurt naar „2220 Heist-op-den-Berg”, maar wel naar „2221 Booischoot”.

1. Zal de geachte Minister aandacht schenken aan deze aanbeveling en zijn diensten vragen ze in de praktijk om te zetten ?
2. Gezien de aanbeveling een zekere herwaardering van de namen der vroegere gemeenten beoogt, zal hij er ook rekening mee houden bij het opstellen van allerhande publikaties ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Zoals het geachte lid heeft elkeen kennis kunnen nemen van geciteerde aanbeveling, vermeld in de brochure De Belgische Postnummers, die in functie van de toepassing van de nieuwe postnummering op zeer ruime schaal werd verspreid en die ook binnen de administratieve diensten van de Vlaamse Executieve niet onbekend bleef.

Vermits aanbevelingen inzake de redactie van postadressen niet tot de bevoegdheidsmateries behoren die door de Executieve worden betwist of geambieerd,

acht deze zich niet geroepen om appreciaties toe te kennen aan raadgevingen die ter zake uitgaan van de nationale Minister bevoegd voor De Post. Het is vanzelfsprekend dat de aanbeveling om in postadresseringen bij voorkeur de vroegere gemeente benamingen te gebruiken, en die mede impliciet gericht is tot de diensten van de Executieve, werd geformuleerd om in de praktijk te worden toegepast zonder bevestiging te behoeven van leden van de Executieve.

Als antwoord op het tweede deel van zijn vraag vestigt ik er de aandacht van het geachte lid op dat het algemeen gebruikelijk is in publikaties de adressen te vermelden die overeenstemmen met deze, aan te brengen op postzendingen aan de uitgevers van de publikaties.

Vraag nr. 119
van 27 september 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Delegatie individueel personeelsbeheer — Concrete regeling Brabant

In het Belgisch Staatsblad van 15 september 1990 verscheen het besluit van de Vlaamse Executieve dat de bevoegdheden inzake individueel personeelsbeheer aan de provinciegouverneurs delegeert voor West-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg. Eens temeer valt Brabant uit de boot.

Nochtans zou vooral voor de provincie Brabant een concrete regeling ten zeerste aangewezen zijn gezien de staat een ontbinding waarin deze provincie zich bevindt met 5 soorten personeel. Zal de geachte Minister en de Vlaamse Executieve ter zake enige duidelijkheid verschaffen ?

Antwoord

Ik verzeker het geachte lid dat ik me heel goed bewust ben van de problematische situatie waarin de provincie Brabant zich bevindt.

Het is precies daarom dat zich voor de provincie Brabant een aparte regeling opdringt.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat aan een oplossing wordt gewerkt.

Vraag nr. 120
van 27 september 1990
van de heer A. LARIDON

Gemeentelijk onderwijzend personeel — Aanstelling

In het Belgisch Staatsblad van 7 september 1990 op bladzijde 17206 en 17207 verscheen de omzendbrief BA 690/10 van 31 juli 1990 betreffende de aanstelling van gemeentelijk onderwijzend personeel voor het kleuter-, lager en basisonderwijs.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of dergelijke procedure eveneens moet worden gevolgd voor :

1. het onderwijzend personeel in het secundair onderwijs (gewoon onderwijs, de academies en de conser-

vatoria) gelet op artikel 30 § 1 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1957 ;

2. het buitengewoon onderwijs (niveau basisonderwijs en secundair onderwijs) ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vragen, kan het hierna volgend antwoord worden verstrekt.

1. Artikel 30 (koninklijk besluit van 20 augustus 1957) van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs gold (§ 1) en geldt (§ 2) enkel voor het gewoon kleuter- en lager onderwijs, niet voor de andere onderwijsniveaus. Artikel 30 § 1 gaf delegatie aan het college van burgemeester en schepenen voor aanstelling in een definitief vacante betrekking en voor aanstelling van een waarnemer ter vervanging van een lid van het onderwijzend personeel dat terbeschikking is gesteld of dat ongewettigd afwezig is. Die delegatie is nu opgeheven.
2. Door invoering van de omzendbrief BA-G-90/10 is nu voor alle niveaus van het gemeentelijk onderwijs de gemeenteraad bevoegd. Uitzondering blijft de aanstelling van een waarnemer in een tijdelijk vacante betrekking in het gewoon kleuter- en lager onderwijs. Hiervoor blijft de delegatie naar het college van burgemeester en schepenen behouden vermits artikel 30, § 2 van de gecoördineerde wetten niet werd opgeheven. Maar ook hier gaat het om het gewoon kleuter- en lager onderwijs en niet om de andere onderwijsniveaus.
3. De omzendbrief BA-G-90/10 is dus niet van kracht voor het door het geachte lid vermelde onderwijsniveaus.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 252
van 17 september 1990
van de heer J. VALKENIERS

Gemeentelijke parkeermeters — Overtreding taalwetgeving in bestuurszaken

Volgens de bestaande taalwetgeving in bestuurszaken mag een gemeentebestuur om toeristische redenen wanneer hiervoor een aanvraag ingediend werd bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht meer dan twee talen gebruiken.

Op de gemeentelijke parkeermeters van Koksijde zijn de aanwijzingen slechts gedeeltelijk viertalig.

Bovenaan bevindt zich een vak met tweetalige aanduidingen :

uur - minuut/heure - minute
 einde parkeertijd/fin de stationnement
 maandag - lundi/dinsdag - mardi

Ik zou het echt waarderen, mocht de geachte Minister willen tussenbeide komen opdat het gemeentebestuur de taalwet zou toepassen.

Antwoord

Deze vraag werd gesteld aan de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, doch dient te worden gericht aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 217 van 4 september 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Natuurgebied Essenberg te Waanrode — Ontbossing

Het bos gelegen langs de provinciebaan Tienen-Diest te Waanrode werd onlangs door de eigenaar voor een groot gedeelte ontbost en dit zonder dat er een vergunning werd uitgereikt. De bedoeling van deze grootschalige ingreep was een bestemmingswijziging.

Het terrein in kwestie maakt deel uit van het **Begijnenbos** dat op het gewestplan is aangeduid als natuurgebied.

Er is duidelijk sprake van ontbossing doordat men bezig was het terrein te effenen met bulldozers. Ook werden jonge bomen en groen verwijderd. De illegale werken werden door de rijkswacht, na het indienen van een klacht, stilgelegd. Naar verluidt werd er echter stiekem verder gewerkt zodat het terrein nu klaarligt voor landbouwdoeleinden.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wordt het herstel in de oorspronkelijke staat van natuurgebied nodig geacht ?
2. Zullen de diensten van Stedebouw een vordering, overeenkomstig de wetgeving, indienen bij het parket ?
3. Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen teneinde de eigenaar, die na het stilleggen van de illegale werken rustig doorging met de ontbossing, te stoppen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de

eer het geachte lid mee te delen dat de dienst Groen, Waters en Bossen bevoegd is inzake het natuurbehoud, het behoud van de bossen en derhalve ook over het kappen van bomen.

Deze dienst ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu te Leuven heeft reeds op 12 december 1989 een plaatsbezoek uitgevoerd. Uit het verslag blijkt dat er op dat ogenblik geen werken aan de gang waren die in strijd hadden kunnen zijn met de wet op de stede- bouw.

In september laatstleden werden mijn diensten ervan verwittigd dat de rijkswacht was opgetreden tegen aan de gang zijnde illegale werken. Aangezien de werken, door het optreden van de rijkswacht reeds waren stilgelegd, was het overbodig dat mijn diensten nog eens dezelfde procedure zouden inzetten.

Thans dient het onderzoek van de diensten van de Procureur des Konings te worden afgewacht. Tijdens dit onderzoek wordt overigens contact gehouden met de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, teneinde uit te maken welke herstelmaatregelen zich opdringen.

Indien een overtredende werken of handelingen voortzet in strijd met het stakingsbevel of de bekrachtigingsbeslissing stelt hij zich, onverminderd de in artikel 64 van de wet op de stede- bouw voorziene straffen, bloot aan een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand. Het opleggen van deze strafmaatregel behoort tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank.

Zowel de gemeente als de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu kunnen zich, bij de behandeling van het dossier door de correctionele rechtbank, burgerlijke partij stellen.

J. LENSSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 69 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

VHRPH — Nota over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs”

Onlangs werd een nota opgemaakt door de administratie over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs” in het Fonds 81 en dit voor het jaar 1987. Deze nota werd ter advies overgemaakt aan de ~~Vlaamse Hoog Raad~~ Vlaamse Hoog Raad voor Personen met een Handicap (VHRPH).

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wat is de inhoud van deze nota ?

2. Met welk doel werd hierover advies gevraagd aan de VHRPH ?
3. Werd reeds advies uitgebracht door de VHRPH ? Zo ja, hoe luidde dit advies ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

In verband met de tussenkomst van het Fonds 81 in de geneeskundige verzorging, die niet is gedekt door de dagprijs, vroeg ik op 25 mei 1990 het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap betreffende een nieuw voorstel aangaande de toepassing van artikel 5, § 1, van het ministerieel besluit van 24 april 1973 betreffende de terugbetaling van rolstoelen en orthopedische prothesen.

Dit bundel behandelt de terugbetaling door het Fonds 81 en een voorstel van de betrokken administratie.

Aan de hand van het advies van de Vlaamse Hoge Raad wens ik mij te informeren over de huidige regelingen zoals voorzien bij het Rijksinstituut voor Ziekten en Invaliditeitsverzekering (RIZIV), het Rijksfonds en het Fonds 81.

De Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap heeft het dossier een eerste maal besproken op de plenaire vergadering van 2 juli 1990.

Een definitief advies werd nog niet uitgebracht door hogergenoemde Raad.

Vraag nr. 70 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

VFSIPH — Planning van voorzieningen

Op 13 juni 1990 keurde de Vlaamse Raad het decreet op het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) goed. Het belang van het aspect planning van voorzieningen dat reeds in het ontwerp aanwezig was werd voor amendering nog extra onderlijnd.

Kan de geachte Minister in het licht van deze beleids-optie antwoorden op volgende vragen ?

1. Welk is het aantal bezette bedden en plaatsen naar het soort voorziening en provincie op 31 december 1989 in de voorzieningen van het (oude) Fonds 81 ?
2. Welk is de personeelsbezetting in het (oude) Fonds '81 naar het soort voorziening en personeelscategorie op 30 september 1988, 31 december 1989 en 31 maart 1990 ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag, deel ik het geachte lid mede dat omwille van de uitgebreidheid van de gegevens van statistische aard, het antwoord haar rechtstreeks zal worden toegezonden.

Vraag nr. 71 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

Onderzoek in verband met de welzijnszorg — Informatiestop

In opdracht van de geachte Minister werd aan professor Lammertijn een onderzoek toegewezen naar de welzijnszorg (wetgeving, budget, tewerkstelling..).

Het persdocument over de onderzoeksresultaten dateert van april 1990.

Naar verluidt zouden 10 monografieën op stapel staan waarvan reeds 1 is gepubliceerd om de gedetailleerde resultaten kenbaar te maken. Deze monografieën zo blijkt contractueel bepaald, mogen pas worden verspreid na het Welzijnscongres van november 1990.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Bestaat er een contractuele clausule tussen professor Lammertijn en het Kabinet van Gezin en Welzijn om de onderzoeksresultaten van het onderzoek welzijnszorg niet vrij te geven voor november 1990 ? Zo ja, welke is de reden van deze clausule ?
2. Is het normaal en aanvaardbaar dat op een ogenblik dat er 300 wetenschappers en kaderpersoneel in de welzijnssector om de twee weken samenkomen en een grote behoefte voelen aan elementair gegevensmateriaal er een volledige informatiestop gehandhaafd blijft over een nochtans essentieel onderzoek ?

Antwoord

1. Een clausule met betrekking tot de onderzoeksresultaten komt in het contract als volgt voor : „Onverminderd de bepalingen van artikel 17 van de wet van 3 juli 1987 met betrekking tot de arbeidsovereenkomst, verbinden de Instelling en de Promotor zich ertoe alle maatregelen te treffen vereist om het geheim karakter van de gegevens en onderzoeksresultaten aangaande de uitvoering van deze overeenkomst te doen eerbiedigen door het personeel bedoeld in artikel 7 en door elke andere persoon die hier toegang toe heeft.”
2. Onverminderd de contractueel vastgelegde bepalingen (conferatur punt 1) zal elke monografie, nadat deze door de auteur aan het kabinet werd overgemaakt, worden bezorgd aan de leden van de Centrale Congrescommissie die het Vlaams Welzijnscongres voorbereidt.

De monografieën zullen door de auteur zelf op ruime schaal worden verspreid. Iedereen zal in de mogelijkheid zijn op deze reeks in te tekenen.

Vraag nr. 73 van 13 augustus 1990 van de heer A. LARIDON

Zwangere vrouwen in nood — Informatie

Kraaminrichtingen, zuigelingenafdelingen, onthaalcen-

tra voor toekomstige moeders en centra voor gezinsplanning zijn bedrijvig op het gebied van hulpverlening aan kinderen en aan moeders in moeilijkheden.

In dit verband hechten bovenvermelde instellingen een speciale aandacht aan vooropgestelde alternatieven onder andere aan zwangere vrouwen die in een nood situatie verkeren.

Ik meen dan ook dat positieve alternatieve maatregelen dienen te worden getroffen ter bevordering van de informatie en het sociaal-educatief onthaal vóór en na de geboorte.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister mogen vernemen :

1. wat er de laatste jaren reeds door de Vlaamse Executieve werd gerealiseerd ;
2. welke budgettaire inspanningen er op dit gebied werden gedaan ;
3. of er geen nieuwe decretale beslissingen door de Vlaamse Executieve dienen in overweging te worden genomen, wanneer wordt vastgesteld dat de huidige wetgeving niet voldoet ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De maatregelen die verband houden met informatief en het sociaal-educatief onthaal vóór en na de geboorte worden hoofdzakelijk gerealiseerd via Kind en Gezin.

De begeleiding die Kind en Gezin verleent inzake zwangerschap ontwikkelt zich in twee richtingen :

1. de eigen zorgverlening waarvan de sociaal verpleegkundige (SV) van Kind en Gezin de spil is en waarvan de werking verloopt via huisbezoeken en consultatiebureaus (in samenwerking met artsen en vrijwilligers) ;
 2. de uitbestede zorgverlening waarbij voorzieningen voor de opvang van kinderen en aanstaande moeders en jonge moeders in nood situaties worden erkend en gesubsidieerd.
1. De eigen zorgverlening tijdens en rond de zwangerschap voor vrouwen in nood situaties kadert in de algemene preventieve medisch-sociale begeleiding op de prenatale consultatiebureaus en de psycho-sociale begeleiding door de SV tijdens huisbezoeken aan zwangere vrouwen. In de neonatale en de post-natale periode verlopen de activiteiten van Kind en Gezin door middel van bezoeken aan pasbevallen vrouwen in de kraamklinieken, neonatale huisbezoeken, de begeleiding via consultatiebureaus voor het jonge kind en huisbezoeken na de bevalling.

Het psyche-sociale aspect is daarbij telkens een belangrijk deel van de aandachtspunten van de SV.

Omdat door maatschappelijke ontwikkelingen er zich een daling voordoet in de prenatale contacten met Kind en Gezin (deze taak wordt meer en meer opgevangen door huisartsen en gynaecologen) ontwikkelt de instelling specifieke projecten (momenteel aan de gang in West-Vlaanderen) waarbij in samenwerking met kraamklinieken de SV van Kind en Gezin wordt geïnformeerd over de problematiek van de in het ziekenhuis opgenomen zwangere vrouwen. Als gevolg daarvan werden een aantal psychosociale begeleidingsinitiatieven genomen.

2. De uitbestede zorgverlening met betrekking tot de begeleiding van aanstaande moeders en moeders met jonge kinderen in nood situatie, geschiedt voornamelijk via de tehuizen voor moeders, residentiële opvangvoorzieningen, erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin, voor vrouwen die niet in staat zijn zelfstandig het hoofd te bieden aan hun fysieke, psychische en/of sociale problemen. Deze voorzieningen zijn gericht op zo spoedig mogelijke maatschappelijke reïntegratie.

De personeelsomkadering van deze tehuizen werd verhoogd in functie van de aanwezigheid van zwangere vrouwen in nood situatie.

Daarnaast behoren nog een aantal voorzieningen voor bijzondere opvang (kinderopvangcentra, kinderdag- en nachtverblijven en diensten voor private gezinsplaatsing) die mede een rol kunnen spelen in de begeleiding van moeders in een nood situatie.

Een bijzondere maatregel houdt in dat alleenstaande ouders genieten van de prioriteitsregel.

Ik kan het geachte lid tevens meedelen dat door de Vlaamse Executieve de werking van de centra voor levens- en gezinsvragen werd versterkt door hun informatieve rol op het vlak van relatiebekwaamheid, seksualiteit en zwangerschap te ondersteunen via nieuwe middelen. Daartoe zullen de begrotingsmiddelen met meer dan 50 miljoen worden verhoogd.

Deze centra zullen betere kansen krijgen om hun inspanningen inzake voorlichting, in het bijzonder deze gericht op bijzondere risicogroepen, te verhogen via het ter beschikking stellen van een halftijdse beroepskracht per 200 uren vormings- en voorlichtingsvergaderingen die ze organiseren.

Tevens wordt elk centrum verplicht om minstens 5 vormingsactiviteiten of voorlichtingsvergaderingen te houden inzake geboorteregeling en anticonceptie.

Teneinde de psyche-sociale ondersteuning van personen met problemen inzake zwangerschap te versterken wordt eveneens voorzien in een halftijdse beroepskracht per 300 bijkomende uren die ze besteden aan vrouwen die zich omwille van hun zwangerschap in een nood situatie bevinden inzake opvang en begeleiding.

Ook de werking van de gezinsorganisaties zal via het besluit ter bevordering van gezinsopvoedkundige activiteiten meer worden geaccentueerd op de bedoelde informatieopdracht.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 370
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding — Profiel Limburgse commissie

Bij besluit van de Executieve van 5 oktober 1988 (Belgisch Staatsblad 10 december 1988) werd de oprichting en de regeling van de werking van de provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding in uitvoering gesteld.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de taak van deze commissies ?
2. Wie zetelt er in de Limburgse commissie ?
3. Hoe vaak kwam de Limburgse commissie tot op heden samen ?
4. Over welke onderwerpen vergaderde de Limburgse commissie tot op heden ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De opdrachten van de provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding zijn deze die worden opgesomd in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 oktober 1988 houdende oprichting en regeling van de werking van de genoemde commissies.
2. Bij ambtsbrief van 16 februari 1989 heb ik de samenstelling van de provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding, die in artikel 2 van het hogervermelde besluit van de Vlaamse Executieve wordt vastgelegd, nader toegelicht. De Gouverneur van de provincie Limburg vaardigde op 7 maart 1989 een besluit uit waarbij de samenstelling van de commissie als volgt werd bepaald :
 - de Provinciegouverneur en Voorzitter van de commissie ;
 - de bevoegde gedeputeerde ;
 - de bevoegde ambtenaar van de IIIde Directie bij het provinciebestuur van Limburg. Deze Directie neemt ook het secretariaat van de commissie waar ;
 - het hoofd van de Afdeling waterlopen bij de Provinciale Technische Dienst ;
 - het diensthoofd van de Provinciale Landbouwdienst ;
 - de Voorzitter van de Vereniging van Limburgse Wateringen ;

- de Directeur van het LISEC ;
- de Inspecteur-generaal van het Bestuur Landinrichting van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ;
- de Hoofdingenieur-directeur van de dienst Landbouw van het Bestuur Landinrichting ;
- de Hoofdingenieur-directeur van de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten ;
- de vertegenwoordiger van de buitendienst van de dienst Landbouw ;
- de vertegenwoordiger van de buitendienst van de dienst Landbouwstructuren ;
- de medewerker van het Instituut voor Natuurbehoud ;
- de Hoofdingenieur-directeur van de Vlaamse Landmaatschappij te Diest ;
- de Directeur-generaal van het Bestuur der Waterwegen ;
- de Directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering ;
- de Directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Met mijn brief van 25 april 1989 heb ik de heer Provinciegouverneur verzocht zijn besluit aan te passen rekening houdende met het volgende.

- Luidens de bepalingen van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 oktober 1988 kunnen de Voorzitter van de Vereniging van Limburgse Wateringen en de Directeur van het LISEC geen lid zijn van de commissie, doch zij kunnen wel als belanghebbenden of als deskundigen door de commissie worden uitgenodigd wanneer de behandelde onderwerpen zulks vereisen.
 - De nominatief aangeduide medewerker is geen medewerker van het Instituut voor Natuurbehoud doch wel vertegenwoordiger van de dienst Natuurbehoud van het Bestuur Landinrichting.
- Tot op heden ontving ik van de heer Provinciegouverneur nog geen bevestiging dat zijn besluit van 7 maart 1989 in de gevraagde zin werd aangepast.
3. De Limburgse provinciale coördinatiecommissie voor de waterhuishouding kwam tot op heden twee maal samen.
 4. Op de vergaderingen van de commissie werden de volgende onderwerpen behandeld :
 - het voorstel van de milieucel van de Vereniging voor Hengelsportverbonden tot herintroductie van zalmachtigen in de waterlopen van het stroomgebied van de Dommel ;
 - het waterbeheersingsplan en de desbetreffende werken aan de waterlopen binnen het stroomgebied van het Heeswater ;

- het voorstel tot coördinatie van de muskusratbestrijding in de onbevaarbare waterlopen ;
- het verlenen van advies in verband met de opheffing van de Watering De Jeker ;
- mijn verzoek aan de heren Provinciegouverneurs om de provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding van de diverse provincies voorstellen te laten formuleren nopens de aanpak en de coördinatie van de muskusratbestrijding.

Vraag nr. 377
van 4 september 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Natuurgebied Essenberg te Waanrode — Ontbossing

Het terrein in kwestie maakt deel uit van het Begijnenbos — dat op het gewestplan is aangeduid als natuurgebied — en is gelegen ter hoogte van de Essenberg te Waanrode. De eigenaar rooide zonder vergunning een groot gedeelte van dit bos.

Er is duidelijk sprake van ontbossing doordat men bezig was het terrein te effenen met bulldozers. Ook werden jonge bomen en groen verwijderd.

De illegale werken werden door de rijkswacht, na het indienen van een klacht, stilgelegd.

Naar verluidt werd er echter stiekem verder gewerkt zodat het terrein nu klaarligt voor landbouwdoeleinden.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Moet het terrein worden herbebost ?
2. Wie zal zich burgerlijke partij stellen opdat deze herbebosting effectief zal gebeuren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat mijn diensten, meer bepaald de dienst Groen, Waters en Bossen het kappen van bomen te Waanrode van nabij heeft gevolgd.

Met de huidige wetgeving kan deze dienst echter niet repressief optreden en het Bestuur der Ruimtelijke Ordening werd steeds bij het onderzoek betrokken.

Naar verluidt zouden op vraag van dit Bestuur de werkzaamheden stopgezet zijn, maar nadien hervat.

Indien in de toekomst moest blijken dat daadwerkelijk zonder vergunning werd ontbost, zou klacht kunnen worden neergelegd.

Ten slotte wens ik het geachte lid er graag aan te herinneren dat het bosdecreet, van zodra het van toepassing zal zijn, de dienst Waters en Bossen de mogelijkheid zal bieden zelf repressief op te treden, ondermeer op grond van artikel 95.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 75
van 23 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Gastprogramma's op de radio — Zendtijd

Onlangs vernam ik dat de zendtijd voor gastprogramma's op radio en televisie zou verminderen. De hoofdreden die hiervoor werd aangehaald zou de geringe kijk- en luisterdichtheid zijn van deze programma's.

Thans verneem ik via de media dat de programmeringsverantwoordelijke van Radio 1 vanaf 1 juni deze programma's voorziet tussen 19.30 uur en 20 uur. Zoals blijkt uit de luistercijfers is dit een uur waarop de luisterdichtheid soms met 35 tot 40 ten honderd daalt onder meer ten gevolge van het TV-journaal (op BRT en RTBF). Dit betekent dat aan de gastprogramma's een genadeslag wordt gegeven en dat de voorstanders van vermindering van zendtijd voor deze programma's automatisch gelijk zullen krijgen, aangezien er dan effectief een lage luisterdichtheid zal zijn.

Zou ik dan ook bij de geachte Gemeenschapsminister mogen aandringen de oorspronkelijke uren te behouden of een alternatief uit te werken waardoor deze gastprogramma's worden geprogrammeerd op uren met een belangrijke luisterdichtheid ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRT), meedelen.

„Het is volstrekt niet de bedoeling de gastprogramma's op de radio te verminderen.

De wijziging van de vooravondprogrammatie op Radio 1 sedert 1 juni gebeurt uitsluitend om te beantwoorden aan de noden van het luisterpubliek en heeft geen invloed op het totaal van de zendtijd van de gastprogramma's.

Een en ander heeft te maken met het feit dat Radio 1 het pilootnet is waarop de verkeersinformatie wordt uitgezonden, ook de verkeersinformatie die via het RDS-systeem naar de andere netten wordt doorgeprikt.

Omdat de avondspits van het verkeer steeds later uitloopt (tot na 19 uur) werd beslist het programma Neem je tijd te verlengen tot 19 uur. Dit programma is bestemd voor automobilisten en kan op elk ogenblik worden onderbroken voor verkeersinformatie, wat in de gastprogramma's niet kan.

Overigens is het helemaal niet zeker dat de gastprogramma's daardoor minder zullen worden beluisterd.

De beheersorganen van de BRT hebben zich voorgenomen na een proefperiode van een half jaar de situatie te evalueren en zo nodig de passende maatregelen te treffen. ”

Ik wens hier aan toe te voegen dat, krachtens artikel 2, § 2 van het BRT-decreet van 28 december 1979, de BRT het programma van zijn uitzendingen autonoom vaststelt. Het komt mij, als Voogdijminister, bijgevolg niet toe ter zake richtlijnen op te leggen.

Vraag nr. 96
van 22 augustus 1990
van de heer J. CAUDRON

Subsidies voor erkende orkesten en musici — Overzicht

Kan de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur mij de volledige lijst meedelen van de door de Vlaamse Executieve erkende orkesten en musici, samen met het bedrag van de hun toegekende subsidies voor 1990.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Executieve als dusdanig geen musici noch orkesten erkent. Wel worden er enkele vaste ensembles en orkesten van hoogstaande kwaliteit structureel gesubsidieerd op bijkomende voorwaarde dat ze voldoen aan de normen bepaald in de circulaire van 8 augustus 1986. Het betreft de hiernagenoemde ensembles, met als bijkomende informatie de toegekende subsidie 1990 (in miljoenen frank) :

Het Nieuw Belgisch Kamerorkest	13,0 ;
1 Fiamminghi	7,0 ;
Fr. Glorieux and his Orchestra	2,5 ;
Het Nieuw Vlaams Symfonieorkest	15,0 ;
Het Collegium Instrumentale Brugense	1,0.

Met betrekking tot de effectieve toekenning van de subsidies dient er aan te worden toegevoegd dat een aantal dossiers nog moeten worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Een orkest staat nominatim in de begroting ingeschreven zijnde de VZW Philharmonie van Vlaanderen (136,8 miljoen frank).

Los van bovenvermelde orkesten wordt de VZW Vlaamse Operastichting eveneens nominatim gesubsidieerd. Met één onderdeel, zijnde het orkest, worden naast de operabegeleidingen per seizoen een 15-tal symfonische concerten gegeven.

Binnen de parastatale structuur van de BRT bestaat eveneens een Symfonisch Orkest. Dit orkest wordt volledig gefinancierd vanuit de dotatie aan de BRT.

H. WECKX

**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 50
van 4 september 1990
van de heer W. KUIJPERS

Rapport van het KIWA — Studies in België over asbest in het drinkwater

Een rapport van het KIWA (Keuringsinstituut voor Waterleiding Artikelen) in 1977 — over het gebruik van asbestcement pijpleidingen voor drinkwater in 8 EEG-landen — vermeldt dat in België 75 ten honderd van de waterleidingen bestaan uit asbestcement.

Mag ik vernemen of er in België studies werden verricht over de concentratie van asbestvezels in drinkwater ?

Antwoord

Behalve een studie die ongeveer 15 jaar geleden door de Brusselse Intercommunale watermaatschappij werd uitgevoerd en waarvan de gegevens niet erg relevant zouden zijn omdat dit net weinig of geen asbestbuizen bevat zijn mij slechts gegevens bekend over een onderzoek dat de Antwerpse Waterwerken (AWW) verleden jaar heeft laten uitvoeren.

Graag deel ik hiervan de resultaten mee.

In het onderzoek werd een onderscheid gemaakt tussen het water uit buizen aangelegd in het jaar 1958, 1974 en 1988. Voor vezels, smaller van 0,2 micron en korter dan 5 micron waren de aantallen respectievelijk **698.000**, **2.095.000** en 524.000.

Voor vezels smaller dan 0,2 micron en langer dan 5 micron : 35.000, nihil en 70.000.

Andere vezels werden niet vastgesteld.

Ter verduidelijking is het wellicht goed erop te wijzen dat tot nog toe geen norm bestaat op het aantal asbestvezels in drinkwater gezien een mogelijk schadelijk effect nooit is bewezen.

Een richtlijn van de Environment Protection Agency (EPA) van de Verenigde Staten van Amerika spreekt van 7 miljoen vezels per liter voor vezels die langer zijn van 10 micron, de kortere worden niet in aanmerking genomen, maar dit voorstel werd in geen reglementering opgenomen.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 164
van 4 mei 1990
van de heer A. LARIDON**

Maatschappelijk werker PMS-centrum — Boventaligheid

Bij beslissing van de geachte Gemeenschapsminister van 14 april 1989 werd aan het Psyche-medisch-sociaal Centrum voor Bijzonder Onderwijs te Brugge een maatschappelijk werker boventalig gesteld. De oorzaak blijkt een arrest van de Raad van State te zijn.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke normenberekening gaf aanleiding tot deze ministeriële beslissing van boventaligheid ?
2. In de veronderstelling dat een arrest van de Raad van State oorzaak was, waarom kreeg slechts één partij zijn betrekking terug en de andere niet ?
3. Bij een vernietigingsarrest geldt de regel dat het vernietigde besluit geacht wordt nooit te hebben bestaan. De situatie moet in zijn oorspronkelijke staat worden hersteld. Kan de geachte Minister bevestigen dat dit voor beide partijen is gebeurd en zo neen, waarom niet en om welke redenen ?

Antwoord

Op 14 april 1989 heb ik inderdaad beslist dat het PMS-centrum voor Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs Brugge op basis van de norm bepaald in artikel 4 van de wet van 1 april 1960 geen recht heeft op 6 betrekkingen.

Er diende dus door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), die hiervoor bevoegd is, een personeelslid te worden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

Voor het antwoord op de punten 2 en 3 van zijn vraag moet ik het geachte lid verwijzen naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, die hiervoor bevoegd is.

**Vraag nr. 183
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Inspectie, begeleiding en navorming — Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet financiële bestedingen voor de sectoren inspectie, begeleiding, navormingsprojecten en PMS-centra voor het vrij gesubsidieerd onderwijs en het rijksonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister het totaal van deze financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in deze sectoren vernemen voor de volgende pos-

1. totaal van het personeel ;
2. wedden ;
3. onkosten ;
4. vorming.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Personeel

- a Rijksinspectie : 246 personeelsleden

Wat de inspectie in het vrij gesubsidieerd onderwijs betreft beschik ik over geen enkele informatie vermits zij onder de autonomie der diverse inrichtende machten ressorteren.

b. Begeleiding

In de pedagogisch centra van de Vlaamse Gemeenschap ressorterend onder de ARGO zijn er 11 personeelsleden die met algemene begeleidings- en administratieve taken zijn belast.

De pedagogische centra van het gesubsidieerd onderwijs ressorteren onder de autonomie der inrichtende machten.

In het Vormingscentrum van de PMS-centra van de Gemeenschap zijn er 11,5 personeelsleden die met begeleidingstaken belast zijn.

c Navormingsprojecten

Vorig schooljaar waren in de navormingsprojecten 232 navormers tewerkgesteld (toekenning van een verlof wegens opdracht).

d. PMS-centra :

- vrije gesubsidieerde PMS-centra : 1.068 personeelsleden ;
- PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs : 566 personeelsleden.

2. Wedden schooljaar 1988-1989

- a. De weddelast voor de inspectie bedroeg 369,4 miljoen frank.
- b. Voor de medewerkers der pedagogisch centra bedroeg deze 323,6 miljoen frank.

Voor de medewerkers van het vormingscentrum van de PMS-centra van de Gemeenschap bedroeg deze 18,6 miljoen.

c. Voor de navorming werd een totaalbedrag van 285,4 miljoen frank voorzien.

- d. — Weddetoelagen personeelsleden vrije gesubsidieerde PMS-centra : 1.215,3 miljoen frank.
- Wedde personeelsleden uit de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs : 621,1 miljoen frank.

- Weddetoelagen stagiairs economische herstelwet :
- vrij gesubsidieerde PMS-centra : 3,1 miljoen frank ;
- gemeenschapsonderwijs : 1,7 miljoen frank.

3. Onkosten

a. Inspectie

De reis- en verblijfkosten van de inspectie bedragen in 1989 ongeveer 13,5 miljoen frank. De werkingskosten bedroegen ruim 3 miljoen frank.

b. Begeleiding

Reis- en verblijfkosten in 1989 : 244.928 frank.
Werkingskosten : 855.012 frank.

c. Navorming

Een totaal bedrag van 285,4 miljoen frank waarvan 7.614.961 frank aan reis- en verblijfkosten en 14.565.377 frank aan werkingskosten.

d. PMS-centra

Werkingskosten vrij gesubsidieerde PMS-centra in 1989 : 151,7 miljoen frank.

Werkingskosten PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs : 107,5 miljoen frank.

4 Vorming

De kosten voor vorming van de inspectie, begeleiding en navorming zijn begrepen in de uitgaven van de reis- en verblijfkosten.

Voor de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs bedroegen de vormingskosten 1,7 miljoen frank.

Vraag nr. 205
van 27 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Uitreiken getuigschriften basisonderwijs — Bevoegde instanties

Het getuigschrift van basisonderwijs wordt geregeld door de koninklijke besluiten van 15 juni 1984 (circulaire A/5/RS/53/55/JC/MK van 20 juni 1984 en gewijzigd bij circulaire 0/20/CDG/23/HVE/mjdr van 23 mei 1990).

Bedoeld rondschrjven regelt de vorm en de modaliteiten van dit getuigschrift. Het kan worden bekomen via het afleggen van het kantonnaal examen of wordt uitgereikt door de school.

Naar ik verneem wordt door de Centrale Raad van het Katholiek onderwijs eveneens een afzonderlijk getuigschrift uitgereikt. Dat is niet voorzien in het koninklijk besluit van 15 juni 1984.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of :

1. dergelijk getuigschrift voldoet aan de wetgeving ;
2. organisaties buiten de kantonnale inspectie en de scholen eveneens een getuigschrift van basisonderwijs mogen uitreiken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

De Centrale Raad van het Katholiek Lager Onderwijs (CRKLO) richt jaarlijks interdiocesane proefwerken in voor leerlingen uit het 6 de leerjaar. De deelname gebeurt op vrijwillige basis en na voorafgaandelijke inschrijving. De proeven slaan uitsluitend op deelaspecten van moedertaal en wiskunde. De bedoeling is niet zozeer het individuele kind te evalueren maar eerder het niveau van de school en eventueel op grond van vaststellingen de leerplannen bij te sturen.

De leerlingen die aan deze proeven deelnemen krijgen wel een attest, doch dit attest kan bezwaarlijk een getuigschrift worden genoemd. Het heeft geen officiële waarde. De scholen kunnen de behaalde punten voor de vermelde deelvakken wel overnemen zodat die proeven niet meer moeten worden georganiseerd.

Vraag nr. 212
Van 4 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse school te Komen — Kostprijs en leerlingenaantal

De 2192 Franstalige leerlingen in de acht Franstalige scholen van de zes randgemeenten met faciliteiten kosten 120 miljoen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Hoeveel kinderen bezoeken de Vlaamse school te Komen ? Hoeveel wordt er voor hen betaald en door wie ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het leerlingenaantal van de Vlaamse school te Komen — schooljaar 1989-1990 mee :

— aantal kleuters :	23
— aantal leerlingen lager onderwijs :	26
— totaal :	49

Door het Ministerie van Onderwijs werd 6.750.000 frank aan personeels- en werkingskosten uitgegeven in 1989 voor deze rijksbasischool te Komen.

Vraag nr. 217
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat namens de Vlaamse Executieve een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 218 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement van de geachte Minister en de onder zijn bevoegdheidstaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Aantal Nederlandstalige en Franstalige kranten, tijdschriften

Kranten : — negen Nederlandstalig (8 Vlaams en 1 Nederlands) ;

— twee Franstalig (beide Franstalig-Belgisch) ;

— totaal : elf kranten.

Vaktijdschriften (Centrale Bibliotheek) :

- 358 Nederlandstalig ;
- 38 Franstalig.

Magazines : twee Nederlandstalig-Vlaams.

2. Namen van de voormelde drukwerken

Kranten : De Financieel Economische Tijd, De Morgen, De Standaard, Gazet van Antwerpen, Het Belang van Limburg, Het Laatste Nieuws, Het Volk, NRC-Handelsblad, Le Soir, La Libre Belgique, Het Nieuwsblad en Grenz-Echo.

Magazines : Knack en Trends.

3. Kostprijs

Kranten : jaarlijkse begroting 125.000 frank.

Tijdschriften : jaarlijkse begroting (Centrale Bibliotheek) 619.000 frank.

4. Ja.

5. Gratis worden ontvangen : Het Laatste Nieuws (1 exemplaar), Knack-magazine (1 exemplaar), een aantal ledenbladen, mededelingen van diverse onderwijsorganisaties, de officiële informatiebladen van o.m. het Franstalig-Belgische Ministère de l'Éducation, het Nederlandse Ministerie van Onderwijs en het Franse Ministère de l'Éducation.

6. In het kader van de opdracht van het Ministerie van Onderwijs en zijn Centrale Bibliotheek zou het onverstandig zijn op de aankoop van deze edities te bezuinigen.

Vraag nr. 219 van 16 juli 1990 van de heer P. BREYNE

Secundaire gemeentescholen — Profiel

Graag **zou** ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Hoeveel secundaire gemeentescholen waren tijdens het laatste schooljaar op basis van de wettelijke norm ter zake, met name het diplomacriterium, te rangschikken als :
 - neutrale scholen ;
 - confessionele scholen ;
 - niet-klasseerbare scholen ?
2. Wat was tijdens hetzelfde schooljaar de leerlingenpopulatie van ieder van de hierboven vermelde soorten gemeentescholen ?
3. Hoeveel leerkrachten niet-confessionele zedenleer, respectievelijk godsdienst (in full-time equivalenten), waren tijdens hetzelfde schooljaar in ieder van deze soorten gemeentescholen tewerkgesteld ?
4. In hoeveel neutrale gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus godsdienst aan ?

In hoeveel confessionele gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus **niet-confessionele zedenleer** aan ?

In hoeveel niet-klasseerbare scholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus **niet-confessionele zedenleer**, respectievelijk de cursus godsdienst aan ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat er geen bindende norm voorhanden is om het door hem gevraagde profiel te bepalen. Het is derhalve niet mogelijk de gevraagde kwantificeringen op te stellen.

Een belangrijk element voor de scholen bij de recrutering van hun leerkrachten is het concrete aanbod aan leerkrachten. Dit aanbod wordt op zijn beurt sterk bepaald door het onderwijskarakter van de onderwijsinstellingen van hoger en universitair niveau in de desbetreffende regio.

Vraag nr. 224 van 7 augustus 1990 van de heer G. JANZEGERS

Universiteit van Boekarest (Roemenië) — Leerstoel Nederlands

De gebeurtenissen van het afgelopen jaar hebben onder meer door het succes van de werking van Adoptie Dorpen Roemenië geleid tot massale contacten tussen enkele honderden dorpen in Vlaanderen en „hun” dorpen in Roemenië. Zo werden op zes maanden tijd een 30.000 visa uitgereikt door de Roemeense ambassade.

De belangstelling voor ons taalgebied moge blijken uit het bestaan van een leerstoel Nederlands aan de Universiteit van Boekarest. Nu is er sprake om deze leerstoel uit te breiden. Hiervoor zou er een tweede docent worden aangeworven.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Vermits de huidige docent een Nederlander is, zou het dan niet aangewezen zijn ter zake met de bevoegde en betrokken diensten af te spreken, dat de nieuw aan te werven docent uit Vlaanderen zou komen ?
2. Roemeense studenten die hier een **vervolmakingscursus Nederlands** willen volgen, zitten met het probleem dat er tussen Roemenië en de Vlaamse Gemeenschap — in tegenstelling met Nederland — geen samenwerkingsakkoord is. Wel werd er uitzonderlijk aan twee Roemenen de kans gegeven te Gent een zomercursus Nederlandse taal en cultuur te volgen. Kan deze uitzondering ook niet worden gemaakt voor een — eventueel vrij beperkt — aantal Roemeense studenten die zich willen laten inschrijven voor een volledig academiejaar ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De aanstelling van docenten Nederlands in leerstoelen Nederlands aan buitenlandse universiteiten moet worden bekeken in het kader van de Taalunie. Redelijkerwijze ligt het inderdaad voor de hand dat de nieuw aan te werven docent uit Vlaanderen zou komen, voor zover een kandidaat beschikbaar is die aan de functie-eisen voldoet. In het kader van de Taalunie is het gewenst hieromtrent afspraken te maken.
2. Het is in de huidige stand van zaken onmogelijk studiebeurzen toe te kennen aan Roemeense studenten, noch voor een specialisatiebeurs noch voor een navorsingsbeurs, gelet op het feit dat sinds 1981 geen werkprogramma's meer werden afgesloten binnen het kader van het cultureel akkoord met Roemenië dat de Gemeenschappen niet wilde erkennen als gesprekspartner.

Artikel 33.22.35 van het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 is als volgt gelibelleerd „Toelagen voor reisbeurzen en andere verbintenissen binnen culturele akkoorden”.

Zowel met betrekking tot het eerste als het tweede punt moet ik erop wijzen dat de Europese Gemeenschap in het licht van de politieke ontwikkelingen in Roemenië een afstandelijke houding aanneemt ten opzichte van Roemenië en het land vooralsnog niet opneemt in haar hulpprogramma's.

Vraag nr. 226 van 9 augustus 1990 van mevrouw N. MAES

Geneeskunde — Huisartsenopleiding

Volgens het ICHO (Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding) kan de huisartsenopleiding aangevangen na 6 jaar of 5.500 lessen.

Voor de specialisten blijft intussen de 7-jarige opleiding bestaan, zodat er een discriminatie wordt geschapen tussen de huisartsen en de specialisten, doordat er een verschil bestaat in de (basis)opleidingsduur.

Die ICHO-opvatting strookt niet met de Europese richtlijnen die, ook in België, in 1995 van kracht zullen zijn. De houder van een Belgisch huisartsencertificaat loopt daardoor de kans niet te worden erkend binnen de EG.

Die richtlijn over de basisopleiding en over de specialistenopleiding (nr. 75/363, artikel 1, § 2) zegt :

1. dat de basisopleiding die toegang verleent tot het uitoefenen van de geneeskunde minstens 6 jaar of 5.500 uren moet duren ;
2. dat de specialistenopleiding kan beginnen als die 6 jaar met goed gevolg is volbracht.

In België duurt de basisopleiding nog steeds 7 jaar en de specialistenopleiding begint nog steeds na die jaren.

Kan de geachte Minister antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Is het mogelijk dat noch de universiteiten noch de specialisten kennis hebben van de reglementering die de medische opleiding beheerst ?
2. Is er een geldige reden om deze tekst wel toe te passen op de huisartsen en niet op de universiteiten noch op de specialisten ?
3. Welke initiatieven werden reeds genomen om een verdere discriminatie te vermijden zodat de huisartsenopleiding op hetzelfde ogenblik aanvangt als de Specialistenopleiding ?
4. Welke maatregelen werden reeds besproken teneinde de opleidingen te laten gebeuren in overeenstemming met de Europese richtlijnen, waarvan de mogelijkheid tot vrije vestiging in andere landen afhangt ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mede dat de verschillende onderdelen van de vraagstelling verband houden met de uitvoering van de Europese richtlijn van 15 september 1986 inzake een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde (86/457/EEG).

De uitvoering van deze richtlijn vereist een synergetisch optreden van de beide Gemeenschappen en van de nationale Minister van Sociale Zaken : het vaststellen van algemene of specifieke regelingen inzake de opleiding van geneesheren behoort tot het onderwijs. Het vaststellen van regelingen daarentegen inzake de uitoefening van de geneeskunde behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid. De beide Gemeenschapsministers van Onderwijs en Minister van Sociale Zaken voeren momenteel overleg over de gehele problematiek van de medische opleiding (basisopleiding, huisartsenopleiding en specialistenopleiding). In dit overleg zijn de diverse onderdelen van de vraagstelling van het geachte lid uiteraard aan de orde. Doel van dit overleg is in de eerste plaats een adequate

uitvoering van de genoemde Europese richtlijn om zo doende vorm te geven aan de organisatie van een kwalitatieve hoogstaande beroepsopleiding voor jonge artsen conform de desbetreffende Europese regelgeving.

Het spreekt vanzelf dat de overheid bij dit overleg alle actoren van het universitaire en het medisch-professionele veld betreft.

Het lijkt mij onmogelijk dat de universiteiten en de specialisten geen kennis zouden hebben van de reglementering die de medische opleiding beheerst.

Vraag nr. 229 van 13 augustus 1990 van de heer A. LARIDON

Ziekteverlof — In rekening brengen van de militaire dienst

Het onderwijzend personeel heeft recht op 30 dagen ziekteverlof voor elk jaar effectieve dienst.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of voor het berekenen van het totale aantal dagen ziekteverlof waarop de leerkrachten recht hebben ook de militaire dienst kan in rekening worden gebracht ?

Indien dit zo is geldt deze regeling dan ook :

1. voor de leerkrachten die benoemd waren vóór het vervullen van hun militaire dienstplicht ;
2. voor de leerkrachten die tijdelijk werden aangesteld juist vóór het vervullen van hun dienstplicht ;
3. voor de leerkrachten die werkzaam waren in een andere openbare dienst dan het onderwijs juist vóór het vervullen van hun dienstplicht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het verlof wegens ziekte of gebrekkigheid in het onderwijs geregeld is bij koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersonneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen.

Bij artikel 14 van voormeld besluit is per 12 maanden sociale anciënniteit een verlof voorzien van 30 dagen wegens ziekte of gebrekkigheid.

De wijze waarop de sociale anciënniteit berekend wordt is bepaald bij de artikelen 41 en 42.

Hieruit blijkt dat de militaire dienst in rekening wordt genomen indien hij vervuld werd :

- na de benoeming als leerkracht ;
- tijdens de duur van de werkelijke diensten in een andere openbare dienst.

Luidens artikel 42 a kan de militaire dienst niet in aanmerking worden genomen als sociale anciënniteit voor de leerkrachten die als tijdelijke fungeren juist vóór het vervullen van de dienstplicht.

Vraag nr. 230
van 13 augustus 1990
van de heer A. LARIDON

Onderwijs — Verlof voor opdrachten

Artikel 33 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 bepaalt dat leden van het personeel waarop dit koninklijk besluit van toepassing is in verlof kunnen worden gesteld voor een periode van maximum twee jaar en dit teneinde hun in de mogelijkheid te stellen regelmatig en continu de opdracht die hun door de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs werd toevertrouwd in het belang van het rijksonderwijs uit te oefenen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of dit koninklijk besluit nog geldig is voor :

1. het gemeenschapsonderwijs ;
2. het gesubsidieerd onderwijs ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Wat het gemeenschapsonderwijs betreft is artikel 33 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulp-personeel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, zoals werd gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 maart 1985, nog steeds van toepassing.

In toepassing van de bepalingen van artikel 34 van hetzelfde besluit is het verlof wegens opdracht vernieuwbaar voor perioden van ten hoogste twee jaar.

2. Voor het gesubsidieerd onderwijs verwijs ik naar het nog steeds toepasselijk koninklijk besluit van 13 september 1983 betreffende het verlof voor opdrachten in het belang van het onderwijs en de terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs. Dit verlof wordt verleend volgens de regels die ter zake van toepassing zijn op het personeel van het gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 231
van 16 augustus 1990
van de heer J. LOONES

Schoolvakanties — Vakantiespreiding

De schoolvakanties voor het schooljaar 1990-1991 wer-

den reeds vastgelegd en lopen zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië gelijk, met name : herfstvakantie van 29 oktober tot 4 november 1990, kerstvakantie van 24 december tot 6 januari 1990, krokusvakantie van 11 tot 17 februari 1991 en paasvakantie van 1 tot 14 april 1991.

Gedurende de vorige jaren was er, in het bijzonder voor de paasvakantie, een verschil in periode tussen Vlaanderen en Wallonië.

Vakantiespreiding heeft duidelijk een aantal voordelen, onder meer voor de toeristische sector, verkeersdrukte op topdagen enzovoort.

1. Wie bepaalt de vakanties en volgens welke normen ?
2. Is er enig overleg tussen de twee Gemeenschappen ?
3. Wordt er gestreefd naar een politiek van vakantie-spreiding ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid deel ik hem mee dat de vakantie-regeling werd bepaald op basis van een ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve waaromtrent het advies van de SERV en van de vertegenwoordigers van de inrichtende machten werd ingewonnen en waarover met de syndicale organisaties van het onderwijs een protocolakkoord werd afgesloten.

Het advies van de Raad van State bepaalde dat een deel van voornoemd besluit maar kan worden genomen, nadat voorzien was in een decretale rechtsgrond. Dat is ondertussen gebeurd via artikel 172 van het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990, zodat voornoemd ontwerp-besluit eerlang aan de Executieve zal worden voorgelegd.

Een politiek van vakantiespreiding kan maar worden gerealiseerd in overleg tussen de Gemeenschappen.

Vermits dergelijk overleg langdurig kan uitlopen, is het aangewezen ondertussen een eigen rechtsgeldige basis te hebben voor de vakantie-regeling.

Ondertussen wordt het overleg dienaangaande met de Franse Gemeenschap gestart.

Vraag nr. 235
van 3 september 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Internationaal Jaar van de Alfabetisering — Campagne in ons land

In het kader van het Internationaal Jaar van de Alfabetisering werd ook in ons land, zij het wat laat, een stuurgroep opgestart onder het voorzitterschap van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs. Eind juni maakte de Minister zijn actieplan bekend.

Dienaangaande had ik graag het volgende vernomen van de geachte Gemeenschapsminister.

1. De campagne gaat officieel van start op 6 septem-

- ber. Is het nog mogelijk om dit jaar, binnen het korte tijdsbestek dat ons rest, een en ander concreet te realiseren en zo ja, wat ?
2. In Nederland werd een budget vrijgemaakt dat verhoudingsgewijs 9 maal groter is. Hoe zal het bedrag van amper 22 miljoen in Vlaanderen worden verdeeld over de verschillende actiepunten ? Kan er wel iets vruchtbaars mee worden gerealiseerd of gaat het eerder om een symbolisch gebaar ?
 3. Een van de actiepunten betreft het uitlenen aan scholen en verenigingen van de tentoonstelling Anders bekeken. In hoeverre kunnen sociale en culturele organisaties die dit jaar reeds initiatieven hebben genomen met betrekking tot het Internationaal Jaar van de Alfabetisering (voorbeeld : tentoonstelling Anders bekeken, info-avonden) nog rekenen op een tegemoetkoming uit dit budget ? Dreigen zij niet uit de boot te vallen omdat ze er te vroeg bij waren ?
 4. Hoe ziet de toekomst voor het alfabetiseringswerk in Vlaanderen er uit ? Aan de basis, waar heel wat vrijwilligers nuttig werk verrichten in talloze lees- en schrijfgroepen, ziet men deze toekomst eerder somber tegemoet. Dreigt dit noodzakelijk werk niet verloren te gaan door de nieuwe regeling voor de basiseducatie ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Op 7 maart 1990 hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan het actieplan betreffende het Internationaal Jaar van de Alfabetisering. Het actieplan werd voorbereid en wordt uitgevoerd onder leiding van een stuurgroep onder voorzitterschap van de Gemeenschapsminister van Onderwijs. De stuurgroep wordt ondersteund door werkgroepen. Voor de concrete uitvoering en de coördinatie van de actiepunten werd een secretariaat Internationaal Jaar van de Alfabetisering (IJA) opgericht.

Vanaf de goedkeuring van het actieplan op 7 maart 1990 werd er gewerkt aan de uitvoering van de actiepunten. Het actieplan omvat acties betreffende onderwijs, onderzoek, permanente vorming, eenvoudig taalgebruik, kansarmoede, migranten, internationale solidariteit, sensibilisering. Op 6 september ging officieel de sensibiliseringscampagne van start met een persconferentie in de Koning Boudewijnstichting, de uitzending van TV-spots, affichages en publikatie in dag- en weekbladen.

De verwezenlijkingen van het Internationaal Jaar, de resultaten van onderzoeken, inventarisatie van problemen en mogelijkheden, het opstarten van exemplarische projecten, het ontwikkelen van methodieken, het bewustmakingsproces van een groot publiek vindt zijn neerslag in het witboek.

Vanuit de opgedane ervaringen zal in het witboek een beleid voor de toekomst worden uitgetekend.

2. Verdeling van het beschikbare budget over volgende actiepunten

Ingeschreven in het actieplan (in franken)	20.540.771
VON-studiedag	124.940
Brochure onderwijs	500.000
Onderzoeksopdrachten	
— omvang analfabetisme in Vlaanderen	4.287.027
— werking en toeleiding van semi-analfabete personen	2.218.536
Brochure kansarmoede	1.200.000
Exemplarisch project alfabetisering	
Turks, Arabisch, Nederlands voor migranten	3.500.000
Wablieft	150.000
Wedstrijd eenvoudig geschreven fictie	200.000
Infobrochure bibliotheek voor begeleiders	
tussenkomst studiedagen	60.000
Keuzelijst bibliotheek	5.000
Brochure eenvoudige bestuurstaal	200.000
Wedstrijd eenvoudig informatief boekje	150.000
Tooncollectie	150.000
Ideeënkrant	10.000
Experimenten structurele samenwerking	
Bibliotheek en basiseducatie	500.000
Uitwisseling begeleiders lees- en schrijfgroepen	1.300.000
Boekenreis	700.000
UNESCO-colloquium	150.000
Tentoonstelling anders bekeken	500.000
Werking en personeel secretariaat IJA	4.635.268

Bijkomend bij het actieplan septembercampagne	1.500.000
---	-----------

Op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1990 werd op de bestaande kredieten een maximum bedrag vrijgemaakt voor de uitvoering van het actieplan betreffende het Internationaal Jaar van de Alfabetisering.

Het Internationaal Jaar van de Alfabetisering wil een aanzet zijn om tegen het jaar 2000 het analfabetisme uit de wereld te helpen. Het beschikbare budget maakt het mogelijk om in 1990 acties te ondernemen waardoor belangrijke impulsen gegeven worden tot een verdere bestrijding van het analfabetisme.

Tevens dient vermeld dat op de kredieten van onderwijs op de begroting 1990 voor het eerst een bedrag van 104 miljoen werd ingeschreven voor alerhande projecten inzake basiseducatie.

3. In het actieplan werd de aankoop van de tentoonstelling Anders bekeken en de aanmaak van vier duplicaten van deze tentoonstelling ingeschreven. Een maximum van 500.000 frank werd hiervoor vrijgemaakt. Vanaf september is naast de originele tentoonstelling ook één duplicaat voor ontlening beschikbaar.
4. Binnen het alfabetiseringswerk werd er altijd gestreefd naar een verantwoorde professionele aanpak van de begeleiding van lees- en schrijfgroepen. In het decreet op de basiseducatie van 12 juli 1990 en het bijhorende uitvoeringsbesluit zijn diploma-, ervaringsvereisten en aanvullende specifieke bijscho-

ling opgenomen om een professionele begeleiding te waarborgen en zijn zij een noodzakelijke voorwaarde om toelagen voor personeelskosten te bekomen.

Dit neemt niet weg dat daar waar de noodzaak zich laat gevoelen bij ondersteunend en voorbereidend werk (met de begeleiding van lees- en schrijfgroepen) een beroep op vrijwilligers kan worden gedaan.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 241
van 12 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Zondagsritten in de Westhoek — Afschaffing

Via de pers verneem ik dat de directie van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) van plan is de zondagsritten op de lijnen Veurne-Ieper (737) en Veurne-Poperinge (744) met ingang van 1 april 1990 af te schaffen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of dit persbericht met de waarheid overeenstemt ;
- zo ja, wat zijn houding is ten opzichte van deze geplande afschaffing ?

Antwoord

Het plan van de NMVB-directie West-Vlaanderen, dat in de pers verscheen naar aanleiding van de afschaffing van de zondagsritten op het geregeld vervoer Veurne-Ieper (737) en Veurne-Poperinge (744) op 1 april 1990, strookt niet met de waarheid.

De zondagsritten op hogervermelde lijnen worden niet afgeschaft.

Vraag nr. 229
van 3 augustus 1990
van de heer L. PEETERS

A 12 — Ombouw tot een volwaardige autosnelweg

Met betrekking tot de autoweg A 12 stellen zich steeds meer problemen van verkeerstechnische aard omwille van de talrijke kleine wegovergangen en verkeerslichten.

De werkgroep Veiliger Boomssteenweg die onlangs met een plan uitpakte, vestigde opnieuw de aandacht op deze toestand. Het dossier van de werkgroep heeft betrekking op het gedeelte A 12 en N 177 (parallelweg), gelegen tussen Boom en Antwerpen.

De Boomssteenweg blijft — alle acties van de rijkswacht ten spijt — een bijzonder gevaarlijke weg, waar

over de periode 1986-1988 11 dodelijke slachtoffers, naast 105 zwaargewonden en 593 lichtgewonden werden genoteerd.

De ontwikkelde snelheden op de A 12, de parallelweg en de kruising met tal van kleine invalswegen zorgen voor een latent gevaar en vooral de zwakke weggebruikers worden vaak slachtoffer van deze verkeerssituatie. Samen met het gedeelte Meise-Londerzeel-Breendonk, waar zich omwille van eveneens kleine oversteekplaatsen analoge moeilijkheden voordoen, zou het gehele traject van de A 12 aan een grondig onderzoek moeten worden onderworpen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of er gezien de gevaarlijke toestand en de toenemende verkeersbelasting geen spoedbehandeling mogelijk is voor de ombouw van de A 12 Brussel-Boom-Antwerpen ;
2. of er recentelijk of in het verleden reeds opdrachten werden gegeven voor het uitvoeren van een verkeersstudie ;
3. of er reeds kredieten zijn voorzien voor een mogelijke uitvoering in fazen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. Een spoedbehandeling voor de ombouw van de A 12 tot autosnelweg — zelfs in de veronderstelling dat de ombouw in fazen wordt uitgevoerd — zou belangrijke kredieten vereisen die momenteel niet ter beschikking zijn.
2. De verkeerssituatie langs bedoelde weg is bij het bestuur en de rijkswacht genoegzaam bekend.

Ze komt ook aan bod in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen en in de Stuurgroep Verkeer en Vervoer Antwerpen.
3. Momenteel is er in kredieten voorzien voor de aanpassing van 5 kruispunten tussen de viaduct te Wilrijk en de halfopen tunnel te Boom.

Het betreft hier kredieten voor kleinschalige ingrepen.

Vraag nr. 230
van 13 augustus 1990
van de heer G. CARDOEN

Vlaams Gewest — Eigendom Domein Ter Rijst

Jaren terug werd dit domein met gemeenschapsgelden gekocht. Tot mijn verwondering moet ik vaststellen dat tot op heden dit groengebied geen precieze bestemming heeft gekregen en — niettegenstaande de belangstelling van de bevolking — voor het publiek gesloten is gebleven.

Zowel het park als de vijvers en kasteel zijn aan een dringende onderhoudsbeurt toe. Men is echter begonnen met een eerste restauratie of renovatie.

Kan de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, wiens diensten het beheer over dit domein voeren, mij meedelen welke bestemming dit domein en kasteel zal krijgen en onder wiens bevoegdheid dit domein, na de herstructurering van de Vlaamse administratie, zal vallen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat precies de onderhoudswerken inhouden en op welke wijze de toewijzing van de werken werd verleend? Hoe hoog ligt het bedrag van de aanbesteding?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het domein Ter Rijst te Heikruis in 1981 werd aangekocht op het budgetair artikel 71.09: Aankoop van gronden voor de aanleg van openbare groene ruimten, in mindering van de begroting van het Vlaamse Gewest. Door deze wet wordt de bestemming uitdrukkelijk bepaald als openbare groene ruimte, in casu openbaar park.

Deze openbare bestemming geldt evenzeer voor het kasteel en zelfs voor de meubels die op hetzelfde budgetair artikel werden aangekocht. Kasteel en gebouwen zijn functioneel voor het openbaar park dat een sociaal, landschappelijk en ecologisch geheel vormt.

Dit domein valt, samen met de andere parken van het Vlaamse Gewest, onder mijn bevoegdheid sinds 1989.

Ik stel alles in het werk om, met de beperkte budgetaire middelen die hiervoor ter beschikking zijn en het gebrek aan personeel, ook dit domein zo snel mogelijk open te stellen voor het publiek.

Thans worden dringende behouds- en onderhoudswerken uitgevoerd aan de gebouwen om verdere ernstige schade te voorkomen, voor een globaal bedrag van 6.324.293 frank, ten laste van het budgetair artikel 71.065 van de Vlaamse Gewestbegroting.

Gezien de dringendheid werden de verschillende herstellingsopdrachten aan dak, zinkwerk, schrijnwerk en schilderwerk toegewezen conform artikel 17, § 1 en 2 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten.

De bestemming die aan het domein zal worden gegeven is openbaar park, met als hoofddoel wandelrecreatie met behoud en bescherming van merkwaardige biotopen en met absoluut behoud van het landschap. Het kasteel zal worden gebruikt voor de functies van de dienst, waarnaast in een latere fase eventueel sociale ontmoetingsruimten kunnen worden ingericht, eigen aan de functie van openbare parken.

Het beheer van het domein zal verder gebeuren door de dienst van het Groenplan binnen de Vlaamse administratie.

Vraag nr. 232
van 16 augustus 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Studies — Uitgevoerde opdrachten in 1989 en 1990

Kan de geachte Gemeenschapsminister een overzicht

laten geworden van de studies die in zijn opdracht in 1989 en tot nog toe in 1990 werden uitgevoerd?

Is het mogelijk per studie de datum op te geven van het besluit van de Vlaamse Executieve, waarbij de opdracht werd goedgekeurd?

Antwoord

Als antwoord op zijn voornoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat wat betreft het Bestuur der Wegen en van het Vervoer de hiernavolgende studieopdrachten in 1989 en 1990 werden toevertrouwd aan privé-studiebureaus:

- R 6 — Vak III vanaf de Mechelsesteenweg te Sint-Katelijne-Waver tot Putsesteenweg te Putte;
- aanpassing MER voor de toegangswegen tot de Liefkenshoektunnel;
- studie aanleg weginfrastructuur regio Geraardsbergen-Voorde-Zottegem-Brake1;
- studie van de waterafvoer van de N 2: Affligem-Denderleeuw;
- milieuknelpuntenanalyse — Tracé's Noord-Zuidverbinding te Houthalen-Helchteren;
- verkeersonderzoek N 74/N 715 te Houthalen-Helchteren.

Gelet op het kleine bedrag, verbonden aan deze studieopdrachten, dienden deze bundels evenwel niet te worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Tot slot meld ik het geachte lid dat de voornoemde opdrachten, toevertrouwd aan privé-studiebureau's, een te verwaarlozen percentage is van het totaal aantal studies die door toedoen van het departement zelf worden uitgevoerd.

Voor het Bestuur der Waterwegen en van het Zeewezen kan ik het geachte lid volgend overzicht verstrekken van de studieopdrachten die in 1989 en tot op heden in 1990 werden goedgekeurd en aangerekend op mijn begroting.

De goedkeuring van de opdrachten gebeurde conform de regels geldig binnen de Vlaamse Executieve inzonderheid het besluit van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan haar leden van 3 mei 1989.

Als datum werd hierna de datum van definitieve aanrekening van de uitgave opgegeven.

Begrotingsjaar 1989

1. Leie. Stortterrein voor baggerspecie te Menen. Onderzoek in verband met verontreiniging.
 Bedrag: 999.481 frank.
 Aanrekening: 2 juni 1989.
2. Zeekanaal naar Gent. Proefstort Geuzenhoek. Pompproef op bentoniet dunwand.
 Bedrag: 1.040.851 frank.
 Aanrekening: 2 juni 1989.

3. Bovenschelde. Stortterrein voor baggerspecie te Gavere.
Hydrogeologische studie.
Bedrag : 2.315.430 frank.
Aanrekening : 6 juni 1989.
 4. Hydrogeologische studie en wiskundig model ter voorspelling van de wasdebieten op de Gemeenschappelijke Maas.
Bedrag : 2.880.000 frank.
Aanrekening : 25 juli 1989.
 5. Renovatie van de haven van Oostende.
Simulatieproeven.
Bedrag : 2.071.726 frank.
Aanrekening : 28 juli 1989.
 6. Achterhaven te Zeebrugge. Zeesluis.
Onderzoek ten behoeve van het onderwatergeleidingssysteem.
Bedrag : 1.937.500 frank.
Aanrekening : 28 juli 1989.
 7. Studie en uitwerking van een oplossing voor de berging van baggerspecie in verlaten kleiputten van de Rupelstreek.
Bedrag : 6.324.084 frank.
Aanrekening : 7 augustus 1989.
 8. Kanaal Bocholt-Herentals en Zuid-Willemsvaart.
Bouwen van een nieuwe sluis te Loozen.
 - a. Ecohydrologische studie.
Bedrag : 4.558.030 frank.
Aanrekening : 28 augustus 1989.
 - b. Hydrogeologische studie.
Bedrag : 2.550.000 frank.
Aanrekening : 28 augustus 1989.
 9. Bouwen van een tweede containerkade ten noorden van de Zandvlietsluis.
Ecologische voorstudie.
Bedrag : 120.000 frank.
Aanrekening : 12 oktober 1989.
 10. Zeekanaal naar Gent. Consolidatiestudie baggerslib.
Bedrag : 1.350.000 frank.
Aanrekening : 17 oktober 1989.
 11. Zeekanaal naar Gent. Proefstort Geuzenhoek.
Fysio-chemische analyses op glauconiet, veen en baggerspecie.
Bedrag : 1.104.129 frank.
Aanrekening : 16 november 1989.
 12. Bouwen van een tweede containerkade ten noorden van de Zandvlietsluis.
Voorstudie verkeerssimulatie.
Bedrag : 3.900.000 frank.
Aanrekening : 16 november 1989.
 13. Studie voor de bouw van een tweede containerkade ten noorden van de Zandvlietsluis.
Bedrag : 2.479.843 frank.
Aanrekening : 21 november 1989.
- Begrotingsjaar 1990 (Toestand tot 31 augustus 1990)
1. Renovatie van de haven van Oostende.
Kosten-batenanalyse.
Bedrag : 5.057.976 frank.
Aanrekening : 23 april 1990.
 2. Bouwen van een tweede containerkade ten noorden van de Zandvlietsluis.
Studie en meetprogramma.
Bedrag : 1.831.224 frank.
Aanrekening : 14 mei 1990.
 3. Bovenschelde. Bouwen van een ro-ro installatie te Avelgem.
Kosten-batenanalyse.
Bedrag : 351.000 frank.
Aanrekening : 23 mei 1990.
 4. Zeekanaal naar Gent. Proefstort Geuzenhoek.
 - a. Biochemische behandeling van baggerspecie.
Bedrag : 585 000 frank.
Aanrekening : 6 juni 1990.
 - b. Analyselaboratorium.
Bedrag : 989.779 frank.
Aanrekening : 6 juli 1990.
 - c. Toepassen van fysische en biochemische behandeling van baggerspecie (proefveld D VI).
Beslissing Vlaamse Executieve : 26 april 1990.
Bedrag : 4.013.100 frank.
Aanrekening : 12 juli 1990.
 - d. Uitvoeren van adsorptieproeven.
Beslissing Vlaamse Executieve : 26 april 1990.
Bedrag : 2.499.000 frank.
Aanrekening : 12 juli 1990.
 - e. Aanbrengen afschermlaag met ingefreesd bentoniet (proefveld D III).
Bedrag : 1.636.245 frank.
Aanrekening : 12 juli 1990.
 - f. Wetenschappelijke begeleiding van project Rijping van baggerspecie door rietaanplanting.
Bedrag : 971.100 frank.
Aanrekening : 23 juli 1990.
 - g. Toepassen van fysio-chemische behandeling van baggerspecie op pilootschaal.
Beslissing Vlaamse Executieve : 26 april 1990.
Bedrag : 2.349.126 frank.
Aanrekening : 1 augustus 1990.
 5. Studie riviersedimenten (Schelde).
 1. 1.500.000 frank.
 2. 3.900.000 frank.
 Aanrekening : 5 juli 1990.
 6. Kanaal Brussel-Rupel. Aansluiting op de Schelde te Hingene. MER-studie.
Bedrag : 1.044.225 frank.
Aanrekening : 6 juli 1990.
 7. Leie. Traverse te Kortrijk. Bij komende vaarproeven met 600-ton schip.
Bedrag : 149.370 frank.
Aanrekening : 6 juli 1990.

8. Zeekanaal naar Gent en Ringvaart om Gent.
Initiatiestudie in verband met afval- en emissiepreventie in de waterwegen.
Bedrag : 622.251 frank.
Aanrekening : 1 augustus 1990.
9. Haven van Oostende. Spuikom. Krijtbehandeling van slib. Studie.
Bedrag : 4.746.105 frank.
Aanrekening : 14 augustus 1990.

Vraag nr. 240
van 4 september 1990
van de heer J. CAUDRON

Gas van Geraardsbergen — Modernisering van de stuw

Aan de stuw op de Dender aan het sas van Geraardsbergen worden de schotbalken nog steeds op en neergelaten met de hand.

Het wordt tijd dat dit middeleeuws systeem wordt vervangen door een elektrische takel.

Kan de geachte Minister mij verzekeren dat nog vóór de winter 1990 deze elektrische takel kan worden geïnstalleerd ?

Antwoord

De bestaande installatie voor het uitnemen en terugplaatsen van schotbalken ter hoogte van de grote stuwopening op de Dender te Geraardsbergen is, zoals gesteld door het geachte lid, inderdaad verouderd en dringend aan vernieuwing toe.

Door mijn diensten wordt dan ook voorzien in de beschikbare ruimte een nieuwe metalen constructie op te richten, waaraan twee elektrische loopkatten worden bevestigd, zodat één persoon op een gemakkelijke wijze de schotbalken kan verhandelen. Omwille van het uitzicht zal de bestaande installatie worden behouden, zonder nog te moeten functioneren.

Alles wordt in het werk gesteld opdat de werken nog vóór de winter 1990 zouden zijn beëindigd.

Vraag nr. 245
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse havens — Kosten-batenanalyses

Door het havenbestuur van Antwerpen werden reeds enkele kosten-batenanalyses uitgewerkt voor de renovatie van het zuidelijk havengedeelte. Ondanks de duidelijk positieve opbrengstratio werd nog geen enkel gevolg gegeven aan deze dossiers.

Het handelt hier over de renovatiewerken aan het Derde Havendok en de renovatiewerken Amerikadok tot het Derde Havendok.

Derhalve zou ik onderstaande vragen willen stellen.

1. Wanneer werden deze studies aan de geachte Minister voorgelegd ?

2. Waarom werd er geen gevolg gegeven aan deze projecten ?
3. Wanneer zal het advies van de Vlaamse Havencommissie worden gevraagd ?
4. Waarom moet de haven van Antwerpen zelf deze kosten-batenanalyses bekostigen, terwijl dit voor Zeebrugge niet het geval is ? Getuigt dit niet van een achteruitstelling van Antwerpen ?

Antwoord

Op de concrete vragen van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

1. De kosten-batenanalyse van de renovatiewerken Amerikadok tot Derde havendok in Antwerpen werd mij voorgelegd op 10 juli 1990.
2. Er kan slechts gevolg worden gegeven aan projecten van dergelijke omvang nadat het advies van de Vlaamse Havencommissie is verstrekt.
3. Het advies werd aan de Vlaamse Havencommissie gevraagd op 31 augustus 1990.
4. De haven van Antwerpen heeft verkozen deze kosten-batenanalyse op eigen kosten uit te voeren. Ik heb hiervan enkel akte kunnen nemen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 371
van 16 augustus 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Concessionarissen van gronden eigendom van de Vlaamse Overheid — Bestemming

Het is bekend dat de firma Remo te Houthalen-Helchteren gronden in concessie heeft van de Vlaamse overheid (dienst Groen, Waters en Bossen).

Op deze terreinen wordt het huishoudelijk afvalstort geëxploiteerd.

In het kader van de geplande uitbreiding van de Remo-stortplaatsen zijn er opnieuw onderhandelingen gevoerd over het verwerven door Remo van gronden in eigendom van de Vlaamse overheid.

Het is bevreemdend dat gronden die door de Vlaamse overheid worden verworven om als natuurgebied te worden gehandhaafd, worden verhuurd aan particulieren die deze gronden benutten om te ontgronden en om afvalstortplaatsen te exploiteren.

Graag vernam ik in dit verband van de geachte Gemeenschapsminister antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel gronden werden in het contract van 21 januari 1980 verhuurd aan de PVBA Remo ?
2. Hoeveel hectare mocht volgens dit contract worden ontgrond en opgevuld met afval ? Hoeveel hectare mocht alleen worden ontgrond ?
3. Werd door de huurder aan de gestelde voorwaarden voldaan ?
4. Hoeveel hectare wenst de PVBA Remo thans in huur te nemen van de dienst Groen, Waters en Bossen in het bedoeld gebied ?
5. Hoe zijn deze gebieden thans ingekleurd op het gewestplan ?

Vraag nr. 373
van 27 augustus 1990
van de heer V. PEUSKENS

Oplossing van de vervuiling in de gemeente Reppel — Gebruik van de fixatietechniek

In verband met de vervuiling door Vieille Montagne — Overpelt in de gemeente Reppel (Bocholt) zegt de geachte Minister in een interview met een dagblad dat de vervuiling te Reppel zal worden opgelost door fixatie, meer bepaald door een soort diepvriestechniek.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

- a) wat deze techniek precies inhoudt ;
- b) of deze techniek voldoende garanties biedt voor de toekomst, met andere woorden of er na verloop van tijd toch niet nog andere technieken moeten worden aangewend ;
- c) of voor hetzelfde bedrag (in het interview spreekt de Minister over 500 tot 600 miljoen frank) de vervuilde grond kan worden afgegraven ;
- d) of de firma die de vervuiling heeft veroorzaakt mee zal opdraaien voor de kosten van hogervermelde oplossing ?

Vraag nr. 378
van 4 september 1990
van de heer M. DIDDEN

Commissie herziening milieurecht — Samenstelling, taken, middelen en werking

Naar ik verneem is er een commissie belast met de herziening van het milieurecht.

Is het mogelijk de samenstelling, alsmede de taken welke aan deze commissie werden opgedragen mee te delen ?

Over welke middelen beschikt deze commissie om haar taak naar behoren te vervullen ?

Is er enig tijdschema aan deze opdracht verbonden ?

Vraag nr. 379
van 7 september 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Exploitatie zand- en grindgroeve te Dilsen en Maasmechelen — Exploitatievergunning

Zoals bekend baat de firma NV Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen en Maasmechelen een zand- en grindgroeve uit. De oorspronkelijke exploitatievergunning werd op 16 september 1971 toegekend door de Bestendige Deputatie van Limburg (nummer 9350/3818). Deze vergunning werd ingetrokken met het koninklijk besluit nr. 77/C/118 van 24 mei 1977.

Op 14 juli 1988 werd door de Bestendige Deputatie een exploitatievergunning, ingediend voor hetzelfde gebied, geweigerd (nummer 750.0/1982.93).

Werd er door de bevoegde geachte Gemeenschapsminister intussen een exploitatievergunning toegekend ?

Wanneer werd deze vergunning toegekend ?

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister antwoord kunnen krijgen op volgende vragen ?

1. Vanaf welke datum werd de groeve geëxploiteerd zonder, vergunning ?
2. Hoeveel grind en zand werd in deze periode uitgebaggerd ?
3. Werd er aangaande deze illegaliteit vervolging ingesteld ?

Vraag nr. 380
van 10 september 1990
van de heer J. CUYVERS

Waterwinning Berlare-Zele — Beschermingsmaatregelen

Het Donkmeer te Berlare en een gedeelte van de Uitbergse bossen is gelegen binnen de beschermingszone type III van de waterwinning Berlare-Zele van de VMW.

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende de reglementering van de handelingen in de waterwinningsgebieden en de beschermingszones is een voorafgaandelijk ke vergunning noodzakelijk voor het bevoeien en besproeien met afvalwater. Momenteel wordt er, zoals reeds vele jaren het geval is, water afkomstig van de Zeeschelde via sluizen op het beekstelsel van de Uitbergse bossen in het Donkmeer gebracht.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Is dergelijke handelswijze verenigbaar met de beschermingsmaatregelen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 ?

2. Zo neen, welke maatregelen gaat de geachte Minister — eventueel in overleg met de **Gemeenschapsminister voor Openbare Werken** onder wie de **Zeeschelde** ressorteert — nemen opdat die praktijken zouden ophouden ?

Door de gebrekkige uitbouw van het rioleringsstelsel van de gemeente Groot-Berlare komen er nog een aantal lozingspunten van huishoudelijk afvalwater van huizen langsheen de oevers in het Donkmeer terecht.

Bovendien werden er in het kader van de Waterfeesten op 4 en 5 augustus 1990 gelegenheidstoiletten geplaatst waarvan de afvoer in het meer uitmondde.

Zijn dergelijke toestanden verenigbaar met de kwalificatie beschermingszone III van de waterwinning **Berlare-Zele** ? Zo neen, welke maatregelen neemt de geachte Minister om hieraan een einde te maken en tegen wanneer ?

Vraag nr. 381
van 10 september 1990
van de heer J. CUYVERS

MER-plicht — Beoordelingscriteria

De organisatie van de milieueffectenrapporten (MER) en de vraag welke projecten MER-plichtig zijn, leidt soms tot verwarring bij de burger. Zo bepaalt het MER-besluit dat „aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van autowegen die beantwoorden aan de Europese definities ter zake van de Overeenkomst inzake internationale hoofdverkeerswegen van 15 november 1975” MER-plichtig is.

Volgens een rondschrijven van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) over dit probleem gaat het om „wegen bestemd voor het autoverkeer, alleen toegankelijk via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. wat precies verstaan wordt onder knooppunten ;
2. of de aanleg van een weg met 2 rijstroken van 3,5 meter, 2 tussenbermen van 3 meter en 2 vrijliggende fietspaden van 1,75 meter over 5 kilometer MER-plichtig is ;
3. of er reeds bij aanleg van wegen milieueffectenrapporten werden opgemaakt en zo ja, bij welke ;
4. welke criteria men precies gebruikt om te besluiten of een autowegenproject MER-plichtig is of niet ?

Vraag nr. 382
van 10 september 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer van Berlare — Bereiken van de vooropgestelde kwalificaties

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar

hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater, is het Donkmeer aangeduid als zwemwater en als viswater.

Volgens de twee koninklijke besluiten van 17 februari 1984 waarnaar het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 refereert, is het de bedoeling van de Regering dat na maximaal anderhalf jaar de aangeduide waters, de kwaliteit viswater zouden hebben bereikt of behouden en na drie jaar de kwaliteit zwemwater.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Voldoet het Donkmeer momenteel aan de kwaliteitseisen van viswater én van zwemwater ?
2. In ontkennend geval,
 - a. voor welke parameters wordt de kwaliteit niet bereikt ;
 - b. welke maatregelen worden in overleg met de eigenaars getroffen (de gemeente Berlare) om die kwaliteitseisen toch te halen en tegen welke ultieme datum ?
3. Is het aanwenden van water uit de Zeeschelde verzoenbaar met de bovenvermelde kwaliteitseisen ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 236
van 6 september 1990
van de heer M. CAPOEN

Oefenscholen — Statuut personeel

Vanaf het schooljaar 1989-1990 werden de middelbare oefenscholen — verbonden aan de middelbare normalscholen — afgeschaft. Voor de lagere oefenscholen wordt een identieke operatie verwacht.

In deze oefenscholen zijn leerkrachten benoemd in een selectieambt met een specifieke wedde die aan dit ambt verbonden is. Door allerlei omstandigheden zijn in deze oefenscholen ook leerkrachten werkzaam die vastbenoemd zijn in een wervingsambt en tijdelijk gereffecteerd zijn aan een oefenschool.

In het belang van de opleiding van leerkrachten in de normalschool is het onmisbaar dat de leerkrachten bekleed met het selectieambt en de tijdelijk gereffecteerde leerkrachten bekleed met het wervingsambt de bijzondere taken verder blijven uitoefenen (geven van demonstratielessen, didactisch begeleiden van oefenen stagelessen, corrigeren van lesvoorbereidingen van aspirant-leerkrachten, besprekingen met leerkrachten van de normalschool).

Ik zou graag aan de geachte Minister enkele vragen willen stellen over de weerslag van de afschaffing van de oefenscholen op de pecuniaire toestand van de leerkrachten die fungeren in de nu als oefenschool gebruikte scholen.

1. Behouden alle leerkrachten benoemd in het selectieambt hun specifieke wedde ?
2. Behouden de leerkrachten die benoemd zijn in een selectieambt en fungeren in een school die door de afschaffing van bepaalde normaalscholen niet meer als oefenschool wordt gebruikt verder hun specifieke wedde ?
3. Hoe zullen de leerkrachten die benoemd zijn in een wervingsambt en tijdelijk zijn gereffecteerd in een als oefenschool gebruikte school worden vergoed ? Globaal, per demonstratie-, oefen- of stageles ?
4. Ontvangen niet vastbenoemde, tijdelijk aangestelde leerkrachten in een als oefenschool gebruikte school een bijzondere vergoeding ?
5. Is er een bijzondere wedde of vergoeding voorzien voor de instellingshoofden van een school die als oefenschool wordt gebruikt ?
6. Kunnen personeelsleden benoemd in een selectieambt en fungerend in een afgeschafte oefenschool muteren naar een andere school waarin alleen wervingsambten zijn voorzien ?
7. In sommige scholen die als oefenschool worden gebruikt zijn er betrekkingen vacant, die evenwel nog niet vacant werden verklaard. Wanneer zullen deze betrekkingen effectief vacant worden verklaard ? Hebben bij een eventuele vacantverklaring, leerkrachten die vastbenoemd zijn in een wervingsambt en die al vele jaren als tijdelijk gereffecteerden in een oefenschool fungeren voorrang bij een mutatie ?

Vraag nr. 237
van 6 september 1990
van de heer A. LARIDON

KSO — Nuttige ervaring

In het kunstsecundair onderwijs (KSO) (2de en 3de graad) fungeerden vóór 1 september 1989 een aantal regenten/regentessen plastische opvoeding, die tevens houders zijn van de bijzondere bekwaamheidsdiploma's (2de + 3de graad CJ). Meestal fungeerden zij als leraars of leraressen TV + BP. Om van de schaal 302 te genieten was één jaar nuttige ervaring echter vereist.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen welke mogelijkheden er voor de betrokken leerkrachten bestaan om deze nuttige ervaring te bewijzen ?

Vraag nr. 238
van 10 september 1990
van de heer P. BREYNE

Gesubsidieerd onderwijs — Personeelsstatuut

Krachtens het artikel 199 van het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990 kan de Vlaamse Executieve de wedde terugvorderen indien een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs in strijd met het personeelsstatuut en buiten de normen is benoemd. Tevens wordt bepaald dat de personeelsleden die aldus

wederrechtelijk werden benoemd, van ambtswege ontslagnemend zijn.

In verband met voormelde bepaling kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat wordt bedoeld met in strijd zijn met het personeelsstatuut ? Gaat het hier om het statuut dat later bij decreet zal worden vastgelegd ?
2. Krachtens het tweede lid van voormeld artikel 199 zijn de personeelsleden die aldus wederrechtelijk werden benoemd, van ambtswege ontslagnemend. Wat wordt hiermee bedoeld voor wat betreft het gesubsidieerd personeel ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 235
van 29 augustus 1990
van de heer M. SCHOETERS

Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit

In uitvoering van het Vlaams regeerakkoord werd door de Vlaamse Executieve beslist tot de oprichting van de Vlaamse Havencommissie. De recente adviezen die door deze Commissie werden uitgebracht in de zeer moeilijke aanvangsfase van haar werkzaamheden, hebben aangetoond dat deze Commissie zeer goed werk kan leveren en een waardevol instrument is voor het uitstippelen van het Vlaams havenbeleid. De hierbij gehanteerde formule en de bekomen resultaten tonen aan dat de goede weg wordt bewandeld.

De reden waarom de Vlaamse overheid zo een commissie heeft opgericht, is te vinden in het grote sociaal-economisch belang dat aan het havengebeuren in Vlaanderen moet worden gehecht.

Afgaande op de maatgevende economische indicatoren en de invloed op onze maatschappij en het leefmilieu, is de ganse vervoersector in Vlaanderen nog van groter belang voor onze toekomst en onze welvaart. Onze ligging midden in een Europa in volle ontwikkeling is hier zeker niet vreemd aan. Vandaar dat het mij nuttig lijkt om op dezelfde basis als dit is gebeurd voor de Havencommissie, een Vlaamse Vervoercommissie op te richten die de vele problemen en verzuchtingen van de sector mits de nodige wetenschappelijke achtergrond, zou kunnen adviseren.

Zij zou in dit verband volgende ontwerpen moeten behandelen :

- het wegvervoer ;
- de binnenvaart ;
- het spoorvervoer ;
- het luchtvervoer ;
- het openbaar vervoer.

Hier wordt zowel over gewestelijke als nationale materies gehandeld. Nochtans zijn beide materies met elkaar verweven en is het niet meer dan normaal dat de

Vlaamse Executieve over beide een gefundeerd advies kan bekomen van een onafhankelijke commissie, om op deze wijze gefundeerde adviezen te kunnen verstrekken aan de nationale overheid of om haar standpunt te kunnen overmaken.

Graag had ik vernomen of de geachte Minister mijn visie deelt en of de bereidheid bestaat zo'n Vlaamse Vervoercommissie op te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 237
van 30 augustus 1990
van de heer G. CARDOEN

Toeristische attracties in Vlaams Brabant — Wegwijzers

Zowel de Zennestreek als het Pajottenland heeft heel wat bezienswaardigheden te bieden.

Het komt er vooral op aan deze toeristische attractiepunten in steden en gemeenten vanop de meeste gewestwegen met aangepaste signalisatieborden duidelijk kenbaar te maken.

De gemeente Zoutleeuw bijvoorbeeld wordt langs de druk bereden wegen duidelijk met toeristische wegwijzers aangeduid.

Langs de autoweg Brussel-Parijs vinden we nergens een toeristisch of publicitair bord dat verwijst naar de stad Halle, terwijl deze stad toch wat te bieden heeft. Denken wij maar aan de rijkdom aan gebouwen en monumenten.

Kan hier geen oplossing voor worden gevonden? Kan ook voor geheel Vlaams Brabant niet worden onderzocht langs welke gewestwegen toeristische wegwijzers moeten worden aangebracht?

Vraag nr. 238
van 3 september 1990
van de heer C. LISABETH

Rijksweg Gent-Oudenaarde — Kruispunt Pontweg-Gavereweg in Nazareth

Door de Verkeerscommissie van Nazareth werd in 1989 aan de diensten van de geachte Minister voorgesteld om op de bijzondere gevaarlijke rijksweg Gent-Oudenaarde een geëigende signalisatie te voorzien ter hoogte van de Pontweg en de Gavereweg in Nazareth. Het voorstel bestond erin ter hoogte van dit kruispunt een eigen rijstrook te voorzien voor het verkeer dat moet afslaan naar beide genoemde wegen. Aan de Verkeerscommissie is meegedeeld dat de diensten van de Minister dit voorstel genegen zouden zijn.

Graag wil ik de geachte Gemeenschapsminister vragen of en wanneer hieraan uitvoering kan worden gegeven?

Vraag nr. 239
van 3 september 1990
van de heer A. BECKERS

NMBS-net — Onafgewerkte dossiers

In het NMBS-net (Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen) zijn er nog een aantal ontbrekende schakels. Deze zijn vooral te wijten aan dubbelslachtige dossiers NMBS — Openbare Werken, waarbij het grootste deel van de kosten contractueel wordt gedragen door Openbare Werken — Vlaams Gewest. Het zijn in de 3 volgende gevallen spoorwegbruggen over een waterweg.

1. Nieuwe spoorwegbrug over het Schipdonkkanaal te Landegem

Deze bevindt zich op de drukke lijn L 50 A Brugge-Gent. Openbare Werken kan zagezegd zijn verbintenis niet nakomen bij gebrek aan kredieten. Nochtans liggen de 3 evenwijdige bruggen er al lang en moet er ondertussen schade worden betaald aan de aannemer. Gelet op de ernst van de toestand en het toenemend goederenvervoer uit Zeebrugge, zou de NMBS bereid zijn te prefinancieren. Hoever staat dit dossier?

2. Spoorwegbrug over kanaal Brussel-Rupel te Ruisbroek

Deze brug snijdt het Klein Brabantse af van Boom en Antwerpen. Nochtans biedt de as Dendermonde-Puurs-Boom-Antwerpen voldoende potentieel inzake pendelverkeer. De huidige busverbinding Puurs-Boom vormt een blok aan het been, zodat autopendel voor de hand ligt. Dit probleem sleept nu reeds tien jaar aan. Het zou gaan om 250 miljoen werken elektro-mechanica. Wanneer kan uiteindelijk een oplossing worden uitgewerkt?

3. Brug over het Albertkanaal te Gellik (Lanaken)

In november 1989 stelde de werkgroep van de Limburgse Minister dat deze verbinding diende in stand gehouden in het kader van de groei van de Euregio Limburg. Hoever staat dit dossier?

Vraag nr. 241
van 4 september 1990
van de heer J. CAUDRON

Sas van Pollare — Herstellingswerken

De Dender is niet alleen de meest vervuilde maar ook een van de moeilijkste bevaarbare rivieren van Vlaanderen.

De schotbalken van de stuw aan het sas van Pollare zijn dringend aan herstelling of vernieuwing toe.

Door de spleten van de schotbalken ontsnapt nu reeds zoveel water dat het waterpeil op de Dender tussen Pollare en Idegem-Geraardsbergen zo laag wordt dat de scheepsvaart er soms moeilijk of zelfs onmogelijk wordt. Dergelijke restauratiewerken behoren tot het normale onderhoud van onze rivieren en kosten niet eens zoveel geld.

Voor wanneer voorziet de geachte Minister deze dringende herstellingswerken ?

Vraag nr. 242
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993

Door de Vlaamse Havencommissie werd advies uitgebracht over het driejarenprogramma 1991-1993.

Dit waardevol document bevat een aantal duidelijke suggesties die essentieel zijn voor de toekomstige ontwikkeling van de Vlaamse havens.

Aangezien dit document unaniem door de Commissie werd goedgekeurd, weerspiegelt het de vaste wil van de gehele in deze materie geïnteresseerde wereld.

Vandaar dat ik de volgende vragen zou willen stellen.

1. Welk gevolg zal op beleidsmatig vlak aan dit advies worden gegeven ?
2. Zal de begroting 1991 worden aangepast om de gelijkmatige uitbouw van al de Vlaamse havens mogelijk te maken ?
3. Hoe staat men tegenover het invoeren van trekingsrechten voor de haveninvesteringen ?
4. Zal het ontwerp van decreet op het Investeringsfonds van de gemeenten worden aangepast aan de suggestie van de Commissie ?
5. Wanneer zal het advies over de begroting 1992 worden gevraagd ?

Vraag nr. 243
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Haven van Antwerpen — Kredieten

In aansluiting op mijn interpellatie van 28 juni 1990 over de werken in het Vijfde Havendok — Amerikadok te Antwerpen zou ik vanwege de geachte Minister volgende preciseringen willen vernemen.

1. De begroting 1990 werd eind vorig jaar goedgekeurd. Waarom werd het werk Vijfde Havendok — Amerikadok niet in januari 1990 aanbesteed ?
2. Op welke concrete beleidsbasis zijn de havenkredieten in 1989 verdeeld ?
3. Acht de Minister een aandeel van 54,5 ten honderd voor Antwerpen in overeenstemming met de tewerkstelling in de Antwerpse haven, met de trafiek en met de inkomsten ?

Vraag nr. 244
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Tweede containerterminal aan de Schelde — Planning

Uit het antwoord op mijn parlementaire vraag nummer

109 van 13 februari 1990 (VI. R., Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 12, 23 april 1990, bladzijde 621) moet ik afleiden dat ondanks de formele toezegging van de geachte Minister om de voorstudie af te ronden tegen eind 1990, de verkeerssimulatie pas zal zijn voltooid rond 31 maart 1991.

De weinige ernst waarmee met dit dossier wordt omgesprongen, strekt tot nadenken.

Derhalve ben ik zo vrij de geachte Minister volgende vragen te stellen.

1. Welke studies zijn nu in uitvoering ?
2. Wanneer zijn deze studies begonnen ?
3. Wanneer zullen zij voltooid zijn ?
4. Wat zijn de voorlopige resultaten ?
5. Wanneer gebeurt de kosten-batenanalyse ? Wie zal deze bekostigen ?
6. Voor welk jaar wordt het werk geprogrammeerd ?
7. Welke maatregelen voorziet de Minister om de achterstand op de door hem formeel toegezegde timing, in te halen ?

Vraag nr. 246
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Buitenlandse Betrekkingen — Waterverdragen

Reeds enige tijd worden onderhandelingen over de waterverdragen gevoerd onder leiding van de delegatievoorzitter, oud-secretaris-generaal M. Poppe.

Graag had ik ter zake volgende informatie bekomen.

1. Welke concrete resultaten werden reeds bereikt ?
2. Welke zijn de verwachtingen van de Vlaamse Executieve ? Wanneer wordt een afronding van de gesprekken verwacht ?
3. Welke initiatieven zal de Vlaamse Executieve nemen in geval de onderhandelingen mislukken ?

Werd hierover reeds een positie bepaald binnen de Vlaamse Executieve ?

Vraag nr. 247
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Containerkaai Zeebrugge — Kosten-batenanalyse

Bij de beoordeling van de kosten en de baten voor de containerkaai in Zeebrugge werd door de geachte Minister en de Havencommissie gewezen op de verkregen opbrengstratio wanneer men dat internationaal bekijkt.

Aan de slechte en zelfs negatieve resultaten vanuit nationaal oogpunt werd zonder meer voorbijgegaan.

Vandaar dat ik onderstaande vragen zou willen stellen.

1. Moet hieruit besloten worden dat van nu af de kosten-batenanalyses alleen vanuit internationaal standpunt moeten worden bekeken ?

Wat is het oordeel van de Minister ?

2. Welke zal de houding van de geachte Minister zijn, indien hem op korte termijn een project met een hogere opbrengstratio voor uitvoering wordt voorgelegd ?

3. Hoe groot moet de reservecapaciteit in een haven zijn op het vlak van de behandeling van containers ?

**Vraag nr. 248
van 6 september 1990
van de heer M. DESU'TER**

Retributie — Aansluiting op riolering

Er bestaat in ons land een jaarlijkse retributie voor de

aansluiting op de riolering langs rijkswegen. Deze retributie bedraagt 150 frank. Het is algemeen bekend dat er heel wat mensen deze retributie niet betalen.

De geachte Minister van Financiën heeft indertijd voorgesteld om deze retributie af te schaffen met ingang van 1989.

Het behouden van de retributie van 150 frank per jaar heeft inderdaad weinig zin. Bij brief van 12 juli 1988 stelde de geachte Minister van Financiën aan de toenmalige Minister van Openbare Werken voor ze af te schaffen of ze op te trekken naar een hoger bedrag dat opweegt tegen de administratiekosten.

Het departement van Openbare Werken was toen van oordeel dat de retributie moest worden aangepast tot een bedrag dat zowel de inningskosten als de kosten van aanleg en onderhoud van de rioleringen dekt.

Graag vernam ik of deze politiek ook in de Vlaamse Executieve wordt gevolgd of een ander standpunt wordt ingenomen.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
74	17.09.1990	H. Suykerbuyk	<i>Artikel 84 van de bijzondere wet — Bekendmaking van Executieve- besluiten</i>	1071
75	21.09.1990	J. Cuyvers	<i>Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter</i>	1071
76	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1072
77	03.10.1990	J. Van der Sande	<i>Sabena tijdschrift — Niet vermelden van Mechelen</i>	1072
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
65	29.08.1990	M. Schoeters	<i>Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit</i>	1073
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
215	29.08.1990	E. Van Vaeren- bergh	<i>Aanleg van golfterreinen — Speculatief karakter en natuurverloede- ring</i>	1073
216	29.08.1990	L. Hancké	<i>Woonuitbreidingsgebieden — Arrondissement Antwerpen</i>	1074
217	04.09.1990	L. Vanhoren- beek	<i>Natuurgebied Essenberg te Waanrode — Ontbossing</i>	1087
219	17.09.1990	A. Laridon	<i>Koksijde — Bouw appartementencomplex op het terrein van kinder- opvangcentrum Ster der Zee</i>	1074
222	17.09.1990	J. Sleenckx	<i>Den Mockenberg te Tervuren — Moeilijkheden</i>	1075
233	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1075
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
69	27.07.1990	M. Vogels	<i>VHRPH — Nota over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs”</i>	1087
70	27.07.1990	M. Vogels	<i>VFSIPH — Planning van voorzieningen</i>	1088
71	27.07.1990	M. Vogels	<i>Onderzoek in verband met de welzijnszorg — Informatiestop</i>	1088
73	13.08.1990	A. Laridon	<i>Zwangere vrouwen in nood — Informatie</i>	1088
74	06.09.1990	G. Annemans	<i>Videofilm homofiele jongeren — Medewerking Vlaams Ministerie voor Welzijn en Gezin</i>	1076
77	21.09.1990	J. Cuyvers	<i>Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter</i>	1076
78	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1076

R. DEWULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

44	03.09.1990	A. Laridon	<i>GESCO-statuut — Toepassing nieuw GESCO-besluit</i>	1076
47	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1077
48	24.09.1990	J. Gabriels	<i>GESCO's in het onderwijs — Werkloosheidsregeling</i>	1078

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

370	16.08.1990	F. Brepoels	<i>Provinciale coördinatiecommissies voor de waterhuishouding — Profiel Limburgse commissie</i>	1090
371	○ 16.08.1990	F. Brepoels	<i>Concessionarissen van gronden eigendom van de Vlaamse Overheid — Bestemming</i>	1103
373	○ 27.08.1990	V. Peuskens	<i>Oplossing van de vervuiling in de gemeente Reppel — Gebruik van de fixatietechniek</i>	1104
375	03.09.1990	A. Schellens	<i>Het domein Schulensmeer — Moeilijk toegankelijk voorniet-plaatse-lijke recreanten</i>	1078
377	04.09.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Natuurgebied Essenberg te Waanrode — Ontbossing</i>	1091
378	○ 04.09.1990	M. Didden	<i>Commissie herziening milieurecht — Samenstelling, taken, middelen en werking</i>	1104
379	○ 07.09.1990	F. Brepoels	<i>Exploitatie zand- en grindgroeve te Dilsen en Maasmechelen — Exploitatievergunning</i>	1104
380	○ 10.09.1990	J. Cuyvers	<i>Waterwinning Berlare-Zele — Beschermingsmaatregelen</i>	1104
381	○ 10.09.1990	J. Cuyvers	<i>MER-plicht — Beoordelingscriteria</i>	1105
382	○ 10.09.1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer van Berlare — Bereiken van de vooropgestelde kwalificaties</i>	1105
388	18.09.1990	L. Peeters	<i>Vlaams Brabant — Huisvuilverwerkings- en afvalstoffenproblematiek</i>	1078

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

75	23.05.1990	A. Laridon	<i>Gastprogramma's op de radio — Zendtijd</i>	1091
96	22.08.1990	J. Caudron	<i>Subsidies voor erkende orkesten en musici — Overzicht</i>	1092
100	03.09.1990	A. Laridon	<i>Bibliotheekdecreet — Stand van zaken</i>	1079
102	17.09.1990	J. Loones	<i>Hotelwezen — Vergunningen</i>	1079
103	17.09.1990	J. Loones	<i>VCGT — Belgische cultuur</i>	1080
104	17.09.1990	J. Loones	<i>Belgium Tourist Offices — Werking</i>	1080
106	21.09.1990	G. Annemans	<i>College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Subsidies</i>	1081
107	21.09.1990	M. Desutter	<i>Nieuwe brandveiligheidsvoorschriften — Hotelpremie voor moderniseringswerken</i>	1081
108	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1081

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

49	31.08.1990	J. Loones	<i>Wielervedstrijden — Minimumleeftijd</i>	1082
----	------------	------------------	--	------

50 **04.09.1990 W. Kuijpers** *Rapport van het KIWA — Studies in België over asbest in het drinkwater* 1092

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

128	□	05.04.1990	A. Laridon	<i>ARGO-decreet — Pedagogische colleges</i>	1082
164		04.05.1990	A. Laridon	<i>Maatschappelijk werker PMS-centrum — Boventaligheid</i>	1093
183		18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Inspectie, begeleiding en navorming — Financiële middelen</i>	1093
205		27.06.1990	A. Laridon	<i>Uitreiken getuigschriften basisonderwijs — Bevoegde instanties</i>	1094
212		04.07.1990	J. Valkeniers	<i>Vlaamse school te Komen — Kostprijs en leerlingenaantal</i>	1094
217		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	1094
218		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	1095
219		16.07.1990	P. Breyne	<i>Secundaire gemeentescholen — Profiel</i>	1095
224		07.08.1990	G. Janzegers	<i>Universiteit van Boekarest (Roemenië) — Leerstoel Nederlands</i>	1096
226		09.08.1990	N. Maes	<i>Geneeskunde — Huisartsenopleiding</i>	1096
229		13.08.1990	A. Laridon	<i>Ziekteverlof — In rekening brengen van de militaire dienst</i>	1097
230		13.08.1990	A. Laridon	<i>Onderwijs — Verlof voor opdrachten</i>	1098
231		16.08.1990	J. Loones	<i>Schoolvakanties — Vakantiespreiding</i>	1098
232		16.08.1990	N. Maes	<i>Secundair kunstonderwijs — Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten</i>	1083
235		03.09.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Internationaal Jaar van de Alfabetisering — Campagne in ons land</i>	1098
236	0	06.09.1990	M. Capoen	<i>Oefenscholen — Statuut personeel</i>	1105
237	0	06.09.1990	A. Laridon	<i>KSO — Nuttige ervaring</i>	1106
238	0	10.09.1990	P. Breyne	<i>Gesubsidieerd onderwijs — Personeelsstatuut</i>	1106
248		24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1083

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

112		17.09.1990	A. De Beul	<i>Sociale dienst Vlaamse Gemeenschap — Niet-uitnodigen van de voorzitter</i>	1084
113		17.09.1990	A. De Beul	<i>Sportdag — Ongelijke behandeling van personeel</i>	1084
116		21.09.1990	J. Cuyvers	<i>Leefmilieu — Invoering van een bypass-micro-oliefilter</i>	1085
117	△	24.09.1990	J. Loones	<i>Fusiegemeenten — Benaming</i>	1085
119		27.09.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Delegatie individueel personeelsbeheer — Concrete regeling Brabant</i>	1086
120		27.09.1990	A. Laridon	<i>Gemeentelijk onderwijzend personeel — Aanstelling</i>	1086

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

141		12.03.1990	A. Laridon	<i>Zondagsritten in de Westhoek — Afschaffing</i>	1100
229		03.08.1990	L. Peeters	<i>A 12 — Ombouw tot een volwaardige autosnelweg</i>	1100

230		13.08.1990	G. Cardoen	<i>Vlaams Gewest — Eigendom Domein Ter Rijst</i>	1100
232		16.08.1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Studies — Uitgevoerde opdrachten in 1989 en 1990</i>	1101
235	0	29.08.1990	M. Schoeters	<i>Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit</i>	1106
237	0	30.08.1990	G. Cardoen	<i>Toeristische attracties in Vlaams Brabant — Wegwijzers</i>	1107
238	0	03.09.1990	C. Lisabeth	<i>Rijksweg Gent-Oudenaarde — Kruispunt Pontweg-Gavereweg in Nazareth</i>	1107
239	0	03.09.1990	A. Beckers	<i>NMBS-net — Onafgewerkte dossiers</i>	1107
240		04.09.1990	J. Caudron	<i>Sas van Geraardsbergen — Modernisering van de stuw</i>	1103
241	0	04.09.1990	J. Caudron	<i>Sas van Pollare — Herstellingswerken</i>	1107
242	0	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993</i>	1108
243	0	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Haven van Antwerpen — Kredieten</i>	1108
244	0	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Tweede containerterminal aan de Schelde — Planning</i>	1108
245		04.09.1990	M. Schoeters	<i>Vlaamse havens — Kosten-batenanalyses</i>	1103
246	0	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Buitenlandse Betrekkingen — Waterverdragen</i>	1108
247	0	04.09.1990	M. Schoeters	<i>Containerkaai Zeebrugge — Kosten-batenanalyse</i>	1108
248	0	06.09.1990	M. Desutter	<i>Retributie — Aansluiting op riolering</i>	1109
252		17.09.1990	J. Valkeniers	<i>Gemeentelijke parkeermeters — Overtreding taalwetgeving in bestuurszaken</i>	1086